

OLAT
Wandelsportvereniging

CLUBBLAD • JULI/AUGUSTUS 2015 • NR 41-7/8

NIEUWS

OLAT Wandeldagen / Nacht van OLAT (7-9 augustus): een vooruitblik

Vierdaagse Nijmegen: waar staan de OLAT verzorgingsposten?

LPS: 6 landenwedstrijd in Bedford - triomfen en deceptie

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KWBN (Koninklijke
Wandelsport Bond Nederland)
Aangesloten bij:
Atletiekunie

Een mooie traditie voor jong en oud in Rooi: de Avondwandel4daagse, opnieuw veel deelnemers en veel gezelligheid. Binnenkort de Vierdaagse in Nijmegen, waar OLAT natuurlijk ook weer van de partij zal zijn!

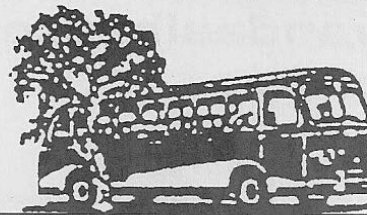
Café Biljard
Schonmoeder

Linze 13
5667 AH Geldrop
Tel: 040-2862046
bij Sporthal De Kievit

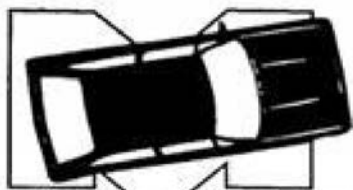

Van Hoof Sint Oedenrode

Het busbedrijf waar u het best
mee UIT bent

Telefoon 0413 472545
Grote Doelenlaan 16-18
5491 EG SINT OEDENRODE

M.V.D. HEIJDEN
autocentrum zijtaart b.v.

Past. Clercxstraat 34, 5465 RH Zijtaart
Telefoon 0413 36 33 74 • Fax 0413 34 26 14
www.mvdheijdenzijtaart.nl

Raaijmakers...maakt het!

Raaijmakers
Drukwerk

Reibroekstraat 5
5465 PN Zijtaart
Telefoon (0413) 36 66 13
www.raaijmakersdrukwerk.nl

VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN
Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
Tel. 0497-541373
E-mail: info@zwartebergen.nl

LANDSCHAP
reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven
info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 9653
F 040 256 9654

De Vresselse Hut
de gezelligste 'Hut' in de regio

Al meer dan 40 jaar het adres voor
bruiloften, recepties, bedrijfsfeesten,
vergaderingen en kinderfeesten.

t 0499 472 870 • www.devresselsehut.nl

REDACTIE OLAT NIEUWS

Ad van Asten (coördinatie)

Ad van Asten, Lineke den Boer, Rinda

Scheltens (redactie)

Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)

Noud Wijn (fotografie)

Otto Ahlers (archivering, techniek)

INLEVEREN KOPIJ VOLGEND NUMMER

t/m 30 augustus 2015

Lupinelaan 27, 5691 WC Son

olatnieuws@olat.nl

info redactie algemeen: 0499-473767

WEBSITE

Otto Ahlers (coördinatie) - o.ahlers@olat.nl

website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet Dreesen

Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven

040-2903060 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven

DRUK

Drukkerij SNEP BV, Eindhoven

ISSN 1570-4831

IN DIT NUMMER

Verzorgingspost Vierdaagse Nijmegen	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; Clubreizen; OWD/Nacht van OLAT	4-5
Samenstelling bestuur en commissies OLAT	6
OLAT Nieuws / Nieuws kort Ad van Asten	7
Onze jarigen / Ledenadministratie Jet Dreesen	8-9
Van de bestuurstafel Ad van Asten	9-10
Vooruitblik OLAT Wandeldagen Myriam van den Berg	10-11/30
Rooise Avondwandeling 4daagse Dini Damen	12-13
Wandelgroep Oirschot Harrie Paulissen	13
Clubreis juni: van Anseremme naar Houyet Ad Ketelaars	14
Halve Zolen tocht Ruud Horst	15
LPS: Clubkampioenschap & Agenda Frank Marchand	16-17
Wandeltrainingsweekend 2016 Henk Plasman	17
LPS: 17e Nacht van OLAT	18-19
Zondag 21 juni, 6 landen wedstrijd Bedford (GB) Rick Liesting / Prikbord	19-21
Wandelen in Nieuw Zeeland (3) Rinda Scheltens	22-26
Noordkaap-Gallivare-Östersund (16) Peter van Beljouw	27-29

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.

Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard. Bezoek ook onze website: www.olat.nl

VERZORGINGSPOST VIERDAAGSE NIJMEGEN 2015

Meer dan 100 OLAT-leden gaan dit jaar de Vierdaagse lopen en ook veel van jullie wandelvrienden en bekenden pakken deze uitdaging op. Vele vrienden & bekenden komen een dagje kijken of zijn bij de inhuldiging. OLAT is elke dag met zijn verzorgingsstand aanwezig voor een natje en een droogje en je kunt er even rustig zitten. De locaties staan hieronder vermeld. Ook na afloop kun je bij OLAT terecht en gezellig bijkomen en bijpraten met deelnemers en bekenden. Kom naar het OLAT-CAFÉ midden in de stad bij Forum de Ganzenheuvel, Ganzenheuvel 56 in Nijmegen.

Onze post staat:

Dinsdag: Oosterhout, Oosterhoutsestraat 89A, 6678 PG
Oprit handelskwekerij Coltivare (ca. 10 km voor finish)

Woensdag: Alverna, Heumenseweg 192, 6603 KT
op P-plaats naast inrit St. Frans (ca. 13 km na start)

Donderdag: Mook, Maasdijk
kort na spoorwegviaduct over Rijksweg (ca. 15 km na start)

Vrijdag: Overasselt, Kasteelsestraat 12, 6611 KA
bij splitsing met Sleeburgsestraat (ca. 12 km na start)

Onze vrijwilligers staan klaar op de genoemde plaatsen om

de wandelaars een korte rust op onze bankjes te bieden. Dit natuurlijk onder het genot van een warm of koud drankje, dat voor een zeer schappelijke prijs (€1 of 1,50) te koop is.

In het assortiment hebben we o.a. koffie, thee, soep, melk, karnemelk en diverse frisdranken. Tevens gevulde of appelkoek en rozijnenbollen (€0,50).

Deze service is niet alleen voor OLAT-leden maar voor alle wandelaars.

Op de laatste wandeldag zullen op onze post in Overasselt formulieren liggen waarop OLAT-leden kunnen invullen hoe vaak de Vierdaagse gelopen werd. Deze formulieren vind je tevens in De Ganzenheuvel, terwijl je natuurlijk ook je deelname kunt melden via email aan olatnieuws@olat.nl. Het overzicht zal gepubliceerd worden in OLATNieuws.

Het OLAT-verzorgingsteam verheugt zich op je bezoek.

WANDELEN OP DINSDAG

Op dinsdag om de 14 dagen wandelt een groep van ongeveer 50 enthousiaste OLAT-leden een route van ongeveer 20 km in de mooie natuur van de Kempen, de Meerij, de Peel en een enkele keer in het grensgebied met Limburg.

De start is stipt om 10.00 uur. Het startadres is al eerder open voor een kopje koffie of thee. De lunchpauze is over het algemeen ook in een horecagelegenheid. Soms mogen we er ons eigen brood opeten. Zo niet, dan is onderweg een pauze voor dit doel.

Omstreeks 15.30 uur zijn we weer terug op het startadres.

Deelname staat open voor alle OLAT-leden. Er zijn geen kosten aan verbonden, uitgezonderd de consumpties die je gebruikt.

Ben je geen lid en wil je een keer meelopen, dan ben je van harte welkom. Het is wel gebruikelijk dat je na 2x lid wordt van OLAT.

Deelname is voor eigen risico; aan- of afmelden is niet nodig. Er mogen geen honden meelopen.

Informatie:

Voor nadere informatie en het programma: www.olat.nl of via onderstaande personen

Myriam van den Berg 073-5325286 (06-45252182)
mvdberg@home.nl

Mieke van Boxtel 0411-622188 (06-49408821)
acvan boxtel@home.nl

Truus Kusters 0478-541276 (06-15388386)
h.h.kusters@home.nl

AGENDA		
Datum	Route	Startpunt
21 juli	Vierdaagse Nijmegen	geen wandeling
4 aug.	Reuselroute	Kano Boerderij "De Reusel", 013-5133960 Heinschedijk 1, 5066 PL Moergestel
18 aug.	Vennenroute	Den Boogaard, 013-5136009 St. Jansplein 5, 5066 AR Moergestel
1 sept. 2)	Rondje Heilige Eik	Café De Nachtegaal, 0499-571446 Proosbroekweg 6a, 5688 JH Oirschot
15 sept 2)	Strabrechtse Heideroute	Minicamping De Sprink, 0492-661503 Kasteelweg 21, 5731 PK Mierlo
1)	<i>geen cafépauze</i>	
2)	<i>cafépauze op startplaats</i>	

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant

Oud Rooy

Markt 13, Sint-Oedenrode

Bij een 5de dinsdag van de maand is de start vanuit wisselende locaties.

AGENDA

Datum	Startpunt
14 juli	De Beckart
21 juli	De Vriendschap
28 juli	Oud Rooy
4 augustus	Den Toel
11 augustus	De Beckart
18 augustus	De Vriendschap
25 augustus	Oud Rooy
1 september	Den Toel
8 september	De Beckart

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 14 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande 0413-473375

Peter van de Laar 0413-474759

Betsie van Mil 0413-475454

CLUBREIZEN

Het 'eigen reisbureau' van OLAT organiseert al vele jaren clubreizen naar de mooiste gemarkeerde wandelroutes in België, Duitsland en Zuid-Limburg. Deelnemers worden vanaf diverse opstapplaatsen per bus vervoerd. Bij de dagtochten is verzorging (soep) inbegrepen. Wel dient men zelf te zorgen voor voldoende eten en drinken onderweg. In de dorpjes op de route is niet altijd iets te krijgen.

Er is altijd keuze tussen twee afstanden (op de dag zelf eventueel nog te wijzigen). Men wandelt op eigen gelegenheid, aan de hand van markering en routebeschrijving. De reisleiding is in geval van nood op te roepen.

PROGRAMMA 2015

19 sept.	GR56	Manderfeld - Steinebrück	23,4 km
17 okt.	GR76	Petit-Fraigneux-Huy	22,4 km

Inschrijfgeld:	Leden	Niet-leden
dagtochten	€ 28,00	€ 32,00
	<i>De prijzen zijn onder voorbehoud</i>	

Inschrijven:

Tot uiterlijk 14 dagen van tevoren, met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand, postcode en huisnummer.

Geld overmaken op de bankrekening ten name van wsv OLAT, Sint-Oedenrode IBAN NL56 RABO 0157 9507 43.

Na-inschrijven:

Aleen mogelijk na vooraf informeren bij Toon van Wordragen of er nog plaats is.

Afmelden:

Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen vóór de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van €1,10 administratiekosten) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen:	Tijden:
Sint-Oedenrode	07:00 uur
Eindhoven (NS/Fuutlaan)	07:35 uur
Weert (AC-restaurant A2)	08:10 uur
Bij voldoende belangstelling ook in Son, Leende en Nederweert.	

Zorg voor een geldig identiteitsbewijs!

Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Info & inschrijven: Toon van Wordragen
0495-537775
clubreizen@olat.nl

OWD / NACHT VAN OLAT

De Internationale **OLAT WANDEL DAGEN** (v/h Kempische Wandeldagen) worden gehouden te Sint-Oedenrode op 7, 8 en 9 augustus 2015. Vanuit De Vresselse Hut vertrekken dagelijks vier verschillende afstanden, vooral door het prachtige Vressels Bos, dat zich uitstrekt ten oosten van de kern Nijnsel op een stuifzandrug. Te midden van het Vressels Bos ligt het vennengebied De Hazenputten. Aan de westkant wordt het natuurgebied begrensd door de Dommelbeemden, met kenmerkend de hoge akkers en Moerkuilen.

De routes voeren dit jaar afwisselend in de richting van Mariahout, Sint-Oedenrode en Zijtaart.

Men kan naar believen een, twee of alle drie de dagen deelnemen. Onderweg zijn meerdere wagen- en horecarusten gepland.

Datum:	7, 8, en 9 augustus		
Startplaats:	Natuurpoort De Vresselse Hut Vresselseweg 33, 5491 PA Nijnsel		
Starttijden:	35 km	07:00 - 10:00 uur	
	25 km	07:00 - 11:00 uur	
	20 km	07:00 - 11.30 uur	
	15 km	07:00 - 12:00 uur	

Kosten bij voorinschrijving, tot 21 juli (c.q. na 21 juli):

	3 dagen	2 dagen	1 dag
OLAT-leden	€5,50 (7,00)	€4,00 (5,00)	€2,50 (3,00)
bondsleden	€7,00 (8,50)	€5,00 (6,00)	€3,00 (3,50)
niet-leden	€8,50 (10,00)	€6,00 (7,00)	€3,50 (4,00)

Inschrijven: Vooraf inschrijven kan online op de website www.olat.nl of via het secretariaat van de OWD:

Mia Dielesen, Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven
06-44756978, olat-wandeldagen@olat.nl

Overnachten: Kamperen met caravan, tent of camper is mogelijk op het terrein van De Vresselse Hut. Bovendien zijn in de directe omgeving voldoende overnachtingsmogelijkheden.

17e NACHT VAN OLAT (v/h Kempenlandtocht)

De OLAT Wandeldagen vallen ook dit jaar deels samen met de Nacht van OLAT voor lange-afstandswandelaars (80 en 110 km).

De start is vrijdagavond 7 augustus bij Natuurpoort De Vresselse Hut, Vresselseweg 33, 5491 PA Nijnsel.

Voorinschrijven kan t/m 21 juli (zie prijzen hieronder). Daarna betaalt men een toeslag van €5,-.

110 km	start 20:00 uur	€24,-	OLAT-leden €3,- korting
80 km	start 23:00 uur	€19,-	OLAT-leden €3,- korting
De verzorging is ingesteld op een tempo van 5 à 8 km per uur.			

Een inschrijfformulier is aan te vragen via ops@olat.nl
Verdere informatie via www.olat.nl

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Henk Plasman (*voorz*), Piet van der Ree (*notulist*), Paul Canters, Pierre Emans, Jack Klumpkens
Frank Marchand (*bestuursafgevaardigde*)
Henk Plasman (*wedstrijdsecretaris*)
lps@olat.nl

Dagwandeltochten

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parakoersen*)
Ad Ketelaars (*voorz*), Jo Willems, Antoinet Gooren

Clubreizen

Toon van Wordragen (*coördinator*),
0495-537775
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
clubreizen@olat.nl
Pierre Emans, Jan Hendrix, Theo Bouwmans
Ad Ketelaars (*bestuursafgevaardigde*)

OLAT Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven
olat-wandeldagen@olat.nl
Joop Wesseling (*voorz*), Antoinet Gooren,
Ad Verbakel, Ad Ketelaars (*financiën*)

Wandelen op Dinsdag

Myriam vd Berg (*coördinator*), 073-5325286
Mieke van Boxtel, 0411-622188
Truus Kusters, 0478-541276
Antoinet Gooren (*bestuursafgevaardigde*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Piet van Berkel, 0413-784742
Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelpaden

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
Otto Ahlers (*Hertog Hendrikpad*)
Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
Otto Ahlers (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Janet van Gennip, 040-2415802,
boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

secretaris@olat.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Voorzitter
Joop Wesseling
Dorpsveld 33
5258 MA Berlicum
073-5033322
voorzitter@olat.nl

Penningmeester
Ad Ketelaars
Koninginnelaan 108
5491 JX Sint-Oedenrode
0413-475824
penningmeester@olat.nl

Bankrekening: 1382.11.736
t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
BIC: RABONL2U

Secretaris
Harrie Paulissen
Spoordonkseweg 35
5688 KB Oirschot
06-53749249
secretaris@olat.nl

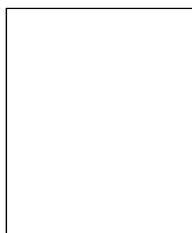
Bestuurslid
Ad Verbakel
Past. Bogaertsstraat
12
5469 EZ Keldonk
0413-212161
a.verbakel@olat.nl

2e Secretaris
Antoinet Gooren
Plutostraat 2
5081 TG Hilvarenbeek
013-5054508
a.gooren@olat.nl

Bestuurslid
Frank Marchand
Deursenstraat 7
5043 JP Tilburg
013-5702662
f.marchand@olat.nl

Bestuurslid
Communicatie
VACATURE

Bestuurslid
Otto Ahlers
Stillendijk 36
5657 AV Eindhoven
040-2419514
o.ahlers@olat.nl

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Ad van Asten, Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Toon van Wordragen

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Frans Peters, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Sjaan Verbakel, Kees van Vessem, Joop Wesseling, Toon van Wordragen

Nu is het vakantietijd

Met elke avond duizend enthousiaste wandelaars op de been werd ook de 11e editie van de OLAT-Avondwandeling 4daagse weer een groot succes. De foto's die door Noud Wijn van deze succesformule zijn geschoten laten een vrolijk beeld zien van deze toch belangrijke jaarlijkse gebeurtenis binnen de vier dorpsgemeenschappen die Sint-Oedenrode thans nog telt. Een traditie die hopelijk nog lang blijft bestaan, ook al zal 'Rooi' dan meer een stedelijke eenheid gaan vormen. Dus vooral nog veel succes gewenst met dit wandelfestijn voor groot en klein voor de komende jaren en de verdere toekomst.

Stilaan verstommen nu de meeste activiteiten bij onze vereniging en gaan de meeste wandelaars hun weg bij georganiseerde wandeltochten elders in het land of misschien wel over de grens.

Diverse gemotiveerde OLAT-mensen zijn nu bezig om in kleinere groepjes de organisatie van de dagelijkse verzorging van de duizenden wandelaars tijdens de Vierdaagse van Nijmegen op te zetten en goede logies en verzorging te waarborgen voor de gasten die ze gaan ontvangen in de Ganzenheuvel gedurende de Vierdaagse-week.

Vanuit het bestuur ontvangen wij hierover alleen goede vooruitzichten. Wij hopen dat deze uiteindelijk fijne resultaten voor onze vereniging zullen opleveren en dat de naam van OLAT hiermee voor de toekomst weer eens een flinke boost meekrijgt in de wandelwereld. Dit mede door de (inter)nationale gasten die door OLAT worden gehuisvest in de Ganzenheuvel of door de verzorging die ze onderweg door enthousiaste vrijwilligers krijgen aangeboden in de altijd gezellige sfeer rond het OLAT-paviljoen. De vaste plekken hiervan op de dagelijkse trajecten vindt u elders in dit clubblad.

Ook dit jaar zullen weer vele OLAT-wandelaars richting Nijmegen gaan om daar misschien voor de eerste keer of voor de zoveelste keer dan ook hun wandelkruisje te bemachtigen. Het is altijd weer een prestatie en iedereen is er op zijn of haar manier trots op. Wij gaan de namen van deze dapperen weer registreren om ze nadien overzichtelijk te vermelden op de website en in het clubblad. Dus maak gebruik van de kans die onderweg wordt geboden om uw gegevens te laten registreren of meldt u na afloop alsnog bij het bestuur. Ook jubileumdeelnames zijn belangrijke feiten om even te vermelden. De regionale Bond van onze KWBN besteedt daar gewaardeerde aandacht aan. Heeft u het dit jaar met succes gepresteerd om voor de 5e, 10e, 25e, of 50e keer de Vierdaagse te voltooien, meldt dat ons dan even extra. Alvast bedankt.

En dan zijn er nog de mensen die alweer een poos bezig zijn om de OLAT Wandeldagen tot een succes te maken. Met het beheer van de Vresselse Hut zijn alle mogelijke voorzieningen doorgenomen en zo mogelijk vastgelegd. De dagelijkse routes zijn gezocht, gevonden en op papier gezet. De organisatie heeft via de Nederlandse Wandelagenda iedereen geïnformeerd. Het wachten is nu alleen nog op mooi weer en heel veel enthousiaste wandelaars. De OLAT Wandeldagen vanaf de Vresselse Natuurpoort zijn uw belangstelling meer dan waard. Ook de deelnemers aan de Nacht van OLAT (in hetzelfde weekend, voor de liefhebbers van de langeafstand) wensen wij alle succes.

voor OLATNieuws
-Ad van Asten-

NIEUWS KORT

DOMMELROUTE IS PUUR GENIETEN

Hij is al ruim 30 jaar lid van de OLAT familie, maar nu moest hij toch even van zich laten horen.

Bert van Deursen trok de stoute schoenen aan en belde mij vorige woensdag op om te vertellen dat hij het nu niet langer meer voor zich kon houden: De Dommel is het mooiste riviertje dat er bestaat.

'Het doet niet ter zake', zegt Bert 'welk boekje je daarvoor gebruikt als leidraad, deze rivier leid je automatisch door een fascinerend landschap.' 'Vooral in de maand mei, zoals ik dat gedaan heb, zijn het landschap en de oevers langs de Dommel betoverend.'

Bert van Deursen is in de maand mei twee keer op stap gegaan om trajecten langs de Dommel te bewandelen. Op het eerste traject van ongeveer 20 km liep hij van Boxtel naar Den Bosch.

De tweede keer zakte hij nog verder af naar het zuiden en begon in Sint-Oedenrode aan zijn wandeling en vanaf daar volgde hij het riviertje tot in Eindhoven. 'Het is betoverend om op deze manier je dag door te komen'. Bert weet van geen ophouden om het riviertje en de omgeving te 'bestuiten'.

Als hij dan even de tijd neemt om te rusten, doet hij dat op de Chinese manier. Met zijn 68 jaar is Bert nog goed ter been en de nog resterende ruim 100 km bewaart hij voor volgend jaar mei.

Hij lacht nog in zijn vuistje als hij terugdenkt aan de praatjes die hij maakte met de mensen onderweg. 'Die hebben alle tijd', zegt hij 'en zeker als ze hun huisvriend de hond bij zich hebben.'

Bert, nog een mooie wandeling.

-Bert van Deursen/Ad van Asten-

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

JULI		
15-7	Harrie Paulissen	Oirschot
16-7	Piet van der Zande	Heeze
17-7	Pé Everaerts	Weert
17-7	Hans de Vries	Eindhoven
17-7	Annie Janssen	Neerkant
17-7	Ardie van Bakel	Sint Oedenrode
17-7	Carien Boerekamps	Helmond
17-7	Wim Kennis	Hapert
18-7	Rick Liesting	Deventer
19-7	Marion Rovers	Heesch
19-7	Riekie van Schijndel	Sint Oedenrode
20-7	Jan Vogelsangs	Deurne
21-7	Els Vermaat-Vlemmix	Sint-Oedenrode
21-7	Lyda van Royen	Son
22-7	Harrie van de Ven	Sint-Oedenrode
22-7	Riet van Cuyck-vd Schoot	Moergestel
23-7	Jannet van Kleeff-Visser	Hoek Van Holland
24-7	Peter van de Ven	Veldhoven
24-7	Albert Grin	Oostzaan
24-7	Anja van Kempen	Liempde
25-7	Ben Duin	Nijmegen
25-7	Henk Baeten	Veldhoven
26-7	Maria van Hout-van Velzen	Eindhoven
26-7	Irma van der Zande	Heeze
26-7	Karin Klomp-van Leuken	Someren
26-7	Jenny van Genugten	Sint Oedenrode
26-7	Remy van den Brand	Schijndel
27-7	Rini van der Heijden	Sint-Oedenrode
28-7	Arthur Verhappen	Eindhoven
28-7	Anneke Hekker	Heeze
28-7	Jo Lepoutre	Geffen
28-7	Adriaan Rijkers	Landhorst
28-7	Gerdy Klerks-de Poorter	Hilvarenbeek
29-7	Jan Bruel	Oss
29-7	Sonja Arfman	Tiel
29-7	Fleur Hamelink	Best
30-7	Ineke Peijnenburg	Schijndel
30-7	Annie van den Elzen	Erp
31-7	Peter v.d. Meijs	Eindhoven
AUGUSTUS		
1-8	Anne Hartland-Verheggen	Milheeze
1-8	Ton Coppens	Eindhoven
2-8	Piet Aarts	Asten
3-8	Wilhelmien van Roon-v/d Rijt	Eindhoven
4-8	Lucas van Dongen	Tilburg
4-8	Anita Pepers	Veghel
5-8	Rudolf van Rooij	Eindhoven
6-8	Alex van den Heuvel	Veldhoven
6-8	Hans Ruijs	Erp
6-8	Angela de Boer	Ommel
7-8	Pia Heupink - Bouwens	Lieshout
7-8	Piet van Berkel	Sint-Oedenrode
7-8	Ben Pauw	Heeze
8-8	Anny van den Broek-van Dooren	Venhorst
8-8	Evelien Ross	Schijndel
8-8	Ernst-Jan van Eck	Rotterdam
9-8	Marion van Hoef-Amsterdam	Vierpolders
9-8	Yvonne van Vught	Eindhoven
10-8	Truus Willems-van Manen	Lelystad
11-8	Henk van Hout	Eindhoven
11-8	I. de Bruijne	Maarheeze
11-8	Sjaan Verbakel-v.d.Tillaer	Erp
12-8	Loek Zwennes	's-Gravenhage
12-8	Theo Bouwmans	Weert
12-8	Coby Kersten-Gosens	Goirle
13-8	Lies Markus	Sint Oedenrode
14-8	Myriam van den Berg	Nuland
14-8	Miranda Vossen-Kursten	Budel
14-8	Ad Verbakel	Erp
15-8	Harm Makken	Eindhoven
15-8	IJbert van Heugten	Helmond
15-8	Jan van de Sande	Boxtel
15-8	Tomas Veerman	Huizen
15-8	Robert van Aggelen	Deurne
16-8	Andre Liebrechts	Tilburg
17-8	Francien Hink	Eindhoven
17-8	Leo de Kruijk	Ameide
18-8	Louis Oostvogels	Prinsenbeek
18-8	Karel Lutke Schipholt	Helmond
18-8	Toos Verschueren	Son
18-8	Elly Habraken	Zeeland
18-8	Toon van de Ven	Sint Oedenrode
18-8	Tiny Bakker-Schokker	Rijpwetering
19-8	Ad van Rooij	Sint Oedenrode
19-8	Sjan van Roosmalen	Sint Oedenrode
20-8	Kees van Vessem	Eindhoven
20-8	Annie Verbakel	Erp
20-8	Wim van den Biggelaar	Best
21-8	Henry Gerrits	Sint Michielsgestel
21-8	Bert van Rooij	Geldrop
22-8	Mirjam Koppelman	Erp
24-8	Anneke Raaymakers	Sint-Oedenrode
24-8	Jose Houtappels	Eindhoven
24-8	Maria van Hal-de Wilt	Schijndel
25-8	Trees Brands	Best
25-8	Marleen van Otterdijk-Schroen	Nederweert
25-8	Maria Spaan	Beek En Donk
26-8	Gerda van Hees	Maarheeze
26-8	Marco van Heel	Helmond
27-8	Jeanne van Roosmalen	Son
27-8	Henk van der Sanden	Almere
28-8	Leonie Waterreus	Helmond
28-8	Mia van Rooij	Nuland
28-8	Willy van den Oever	Sint Oedenrode
28-8	Hanny van Rijt	Helmond
29-8	Godelieve v Heeswijk-v Dommelen	Uden
30-8	An Reinders	Someren
30-8	Harrie vd Vleuten	Sint-Oedenrode
30-8	Leo Hoogeveen	Nuene
30-8	Martien Verbakel	Erp
31-8	Keetje Sars	Eindhoven
SEPTEMBER		
1-9	Wies Weekers	Eindhoven
3-9	Janneke Goets	Herpen
3-9	Nelly Leijgraaf - Mols	Veldhoven
3-9	Peter van de Laar	Sint Oedenrode
4-9	Trudy Toonen-Thijssen	Langenboom
4-9	Ans van den Broek	Gemonde
4-9	Mat Crijns	Heeze
4-9	Truus van Vessem	Eindhoven
5-9	Toos v.d. Hoof-vd Ven	Oost West En Middelbeers
5-9	Harrie de Bont	Hedel
5-9	Iet Smits-Engelen	Son
6-9	Jan Bekkers	Sint-Oedenrode
6-9	Jo van Heeswijk	Uden
6-9	Gerard den Hertog	Vianen Ut
7-9	Johan van de Hoogenhoff	Helmond
7-9	Co Tops	Geldrop
7-9	Els de la Parra	Aarle Rixtel
7-9	Jessica Hoevenaars	Boekel
8-9	Anneke Brouwers	Sint Oedenrode
8-9	Huib Coenen	Eindhoven
9-9	Tonny Faasen	Helmond
9-9	Wim van Gemert	Eindhoven
9-9	Adrie Thijssen	Nijnsel
10-9	Ewald Terra	Heesch
10-9	Gerard van Deursen	Eindhoven
11-9	Wim van Cappelle	Arnhem
11-9	Jan Raaijmakers	Biezenmortel
12-9	Annie van Doorn	Someren
12-9	Lies Wesseling	Berlicum Nb
12-9	David Vos	Lopik
13-9	Frans de Kort	Sint-Oedenrode
14-9	Theo Weerman	Nuene
14-9	Sytse van der Haring	Moergestel

LEDENADMINISTRATIE

Jet Dreesen

Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
040-2903060
leden@olat.nl

*Alle wijzigingen rechtstreeks door-
geven aan de ledenadministratie.*

*Het lidmaatschap gaat pas in als de
verschuldigde bedragen zijn ont-
vangen.*

*Om in aanmerking te komen voor
korting op het inschrijfgeld bij OLAT-
tochten is het noodzakelijk uw leden-
pas te tonen bij de inschrijving.*

AANMELDINGEN

Mevr. Riet van den Aker, Esch

OPROEP REDACTIE

**Wij hebben dringend behoefte
aan versterking van ons redactie-
team op het gebied van tekst-
verwerking, vormgeving en foto-
bewerking. Ook komen wij graag
in contact met 'schrijvers' om de
continuïteit en variëteit van ons
clubblad te verzekeren. Komt u
ons helpen bij dit leuke en be-
langrijke 'werk' binnen OLAT?**

VAN DE BESTUURSTAFEL

GROTE CLUBACTIE

Ook dit jaar doet OLAT weer mee aan de Grote Clubactie.
Als bijlage bij dit clubblad treft u een brief aan van onze pen-
ningmeester hoe een en ander in zijn werk zal gaan. Graag
uw aandacht daarvoor.

GRATIS CURSUS WANDELBEGELEIDER VOOR LIDORGANISATIES KWBN

Een leuke stap om het aanbod voor onze leden uit te brei-
den! Bovendien ook een mooie manier om nieuwe leden te
werven uit onze directe omgeving. De wandelbegeleider is
een ervaren wandelaar die wekelijks met groepjes wande-
laars op pad gaat. Gezelligheid en saamhorigheid staan voor-
op. In de eendaagse cursus krijgt u handvatten aangereikt
om groepjes te begeleiden en doet u praktijkervaring op in
het leiden van een groep.

Bij voldoende belangstelling kan de cursus bij OLAT in huis
worden gegeven. Voor meer directe informatie over de mo-
gelijkheden bij OLAT, stuur een berichtje naar onze secreta-
ris of bel naar 06-53749249.

TRAINERSOPLEIDING

Nederland zet steeds meer in op gezondheid en vitaliteit.
Wilt u ook graag anderen in beweging brengen en zo een
bijdrage leveren aan een vitaler leven van anderen?

KWBN organiseert vanaf september een trainersopleiding op
niveau 2 (assistent) en niveau 3 (zelfstandig trainer). Na de
opleiding kun je met groepjes wandelaars op pad en training
verzorgen met een vooraf bepaald doel. Enkele voorbeelden:
conditioneel voorbereiden op deelname aan een prestatie-
tocht, wandelclinics met diverse wandelvormen verzorgen,
of mobiliteitstraining bieden aan bewoners van zorginstellin-
gen. Wandeltrainers op niveau 3 kunnen ook aan de slag met
het beweegprogramma van KWBN. Meer informatie via
b.janssen@kwbn.nl

NIEUWE LEDENWERFACTIE VIA GRATIS LIDMAATSCHAP

Het bestuur brengt ter kennis te zijn gestart met een leden-
werfactie waarbij wordt uitgegaan van het aanbieden van
een gratis lidmaatschap van OLAT tot het einde van dit con-
tributiejaar (31 oktober 2015).

Natuurlijk gaat het bestuur er van uit dat deze aspirant-leden
hun lidmaatschap dan bevestigen middels het aangaan van
een volwaardig lidmaatschap van OLAT op basis van de keu-
ze die gemaakt is.

We merken dat velen wandelen erg leuk vinden en OLAT
zeer waarderen om onze mooie tochten. Wij willen deze
mensen graag aan ons binden door ze lid te laten worden en
zo toe te treden tot de OLAT-familie en de vele voordelen
die dat biedt. Daarom doen we het aanbod om vanaf 1 juli
gratis lid te worden voor de rest van het verenigingsjaar
2015. Een voordeel van minimaal €10,- als je het combineert
met deelname aan een van onze wandeltochten in de twee-
de helft van dit jaar. Breng het onder de aandacht van wan-
delliefhebbers die jullie kennen!

SMAKELIJKE MENUKAART VOOR OLAT-PENSIONGASTEN TIJDENS VIERDAAGSE

Onze vrijwilligers die tijdens de komende Vierdaagse de gas-
tenontvangst namens OLAT regelen, hebben mooie afspra-
ken weten vast te leggen met de catering-aanbieders.

Het is zo geregeld dat er dit jaar 's morgens een uitgebreid
ontbijt voor de gasten klaarstaat. Er is o.a. muesli beschik-
baar, er zijn gekookte eitjes en het brood komt van een ech-
te bakker.

Voor het diner kan men maandag uitzien naar nasi/bami met
saté, op dinsdag kipfilet met kerriesaus, op woensdag komt
er een pastaschotel (was voorheen een rodekoolstampot) en
op donderdag is er rundergoulash met rijst. Voor degenen
die ook vrijdag dineren is er varkenshaas met o.a. witlof en
aardappelgratin. Uiteraard steeds met soep vooraf en een
toetje na.

(Vervolg op pagina 10)

(Vervolg van pagina 9)

Wie zou er geen vier dagen willen wandelen voor zo'n vorstelijk gevulde tafel....!

Er worden circa 280 gasten verwacht.

OLAT WANDELDAGEN: NIEUWE NAAM, NIEUWE OMGEVING

Van 7 tot en met 9 augustus vinden voor de 32e keer de OLAT Wandeldagen plaats. Onder de naam Kempische Wandeldagen gingen alle voorgaande edities van start vanuit Geldrop, maar voor 2015 is de organisatie de uitdaging aangegaan om dit jaarlijkse zomerevenement in een geheel nieuwe, maar minstens zo mooie omgeving te situeren.

Onder de nieuwe naam OLAT Wandeldagen gaat de 3-daagse dit jaar van start vanuit de nieuwe startlocatie Natuurpoort De Vresselse Hut. Die bevindt zich op de Vresselseweg 33, 5491 PA Nijnsel (bij Sint-Oedenrode), gelegen in het Brabantse Nationaal Landschap Het Groene Woud. Daar kunt u volop

genieten van een authentiek cultuurlandschap, eigen aan de Meierij en noordoostelijk Brabant.

Via bovenstaande tekst attendeert de redactie van het Landelijk Wandelprogramma op de komende OLAT-wandeldagen. Een mooie manier om wandelend Nederland op dit OLAT-evenement te attenderen. Kijk eens op de volgende link: <http://www.wandel.nl/nieuws/olat-wandeldagen-nieuwe-naam-nieuwe-omgeving>

-het OLAT-bestuur-

VAKANTIE-NUMMER OLAT-NIEUWS

In juli/augustus ontvangt u - zoals gebruikelijk - een gecombineerd nummer. De redactie gaat dan, net als veel van onze leden, van 'vakantie' genieten. Tot september!

-de Redactie-

VOORUITBLIK OLAT WANDELDAGEN

In 2014 namen we, na 31 jaar gewandeld te hebben in de mooie omgeving van Geldrop, afscheid van de Kempische Wandeldagen om nu, in 2015, vanuit een nieuwe locatie te starten. Bij velen is deze mooie startplaats al bekend: Natuurpoort De Vresselse Hut in Nijnsel.

Er is hard gewerkt achter de schermen om de nieuwe formule stevig weg te zetten. Onze routebouwers hebben menige dag besteed aan het in kaart brengen van de mooiste paadjes en stukjes natuur. Zij zijn daar, zoals we van hen kunnen verwachten, weer erg goed in geslaagd.

OLAT kan jullie 3 nieuwe fantastische wandeldagen aanbieden met een variatie aan landschappen, cultuur en historische plekjes, het mooie meanderende Dommeldal, het fraaie populierenlandschap waar deze streek zo om bekend is, loof- en naaldbossen, vennen en mooie kleinschalige heidevelden. De eerste dag is de dag van Mariahout. Op zaterdag lopen we in de richting van Sint-Oedenrode, terwijl op zondag de omgeving van Eerde in de planning staat.

Dagelijks starten 4 wandelafstanden: 15, 20, 25 en 35 km.

Haal de wandelschoenen maar snel tevoorschijn en kom meelopen!

Elders in het OLATNieuws c.q. op de site vind je meer informatie over alle organisatorische zaken, zoals de mogelijkheid tot overnachten als je van ver komt, het kopen van consumptiebonnen etc. In dit artikel zoomen we in op de routes.

Vrijdag 7 augustus - Mariahout

Na vertrek vanuit de Vresselse Hut steken we de weg en daarna het parkeerterrein over. Hierna splitsen de afstanden: de wandelaars van de 15 en 20 km gaan linksaf, de 25 en 35 km rechtsaf.

De wandelaars op de twee langste afstanden vervolgen de route over een prachtig pad langs de Dommel. Er zijn wat hoogteverschillen zodat je de Dommel meanderend "in de diepte" ziet liggen. Een brug over het fraaie riviertje leidt ons richting boerderij Waterhoef. Een randje bosgebied (Sonse Bergen) volgt om daarna weer bij de Dommel uit te komen. We volgen deze tot in Son en Breugel. Hier is opnieuw een oversteek over de Dommel (Hertenkamp). In Breugel lopen we langs de kerk en door buurtschapje Keske. De 25 km houdt hier links aan en kiest later een pad richting het kanaal. De 35 km kiest in Breugel al voor een weg die bij 't Wilhelminakanaal uitkomt, dat van de Amer in Geertruidenberg

naar de Zuid-Willemsvaart bij Beek en Donk stroomt. Zij steken de brug over en gaan rechtsaf tot aan de zwaaihoek in het kanaal bij Son en gaan daar linksaf (Driehoek) Na ca. een kilometer wordt voor een pad naar links gekozen, dat uitkomt bij de Dommel en later bij een nieuwe brug over de Dommel. De Dommel ligt hier bijzonder schilderachtig in het landschap. We volgen het riviertje een stukje en zien de markante Oude Toren van Nederwetten opdoemen. Deze toren staat als een baken vrij in het landschap. Het is de toren van de in 1898 afgebroken 15e eeuwse parochiekerk van Nederwetten.

Hier vinden we de wagenrust voor de 35 km-wandelaars. Via Nederwetten, landgoed Heerendonk, komen we bij de stad van Gerwen, een buurtschap dat haar landelijke ligging en idyllisch landschap zeer sterk heeft weten te bewaren. Bij de brug over het kanaal komt de 25 km er ook weer bij en samen gaan de wandelaars over slingerweggetjes tot bosgebiedje De Kuilen. Hier vinden we de wagenrust voor alle afstanden. De vrijwilligers wachten ons op met koffie, thee en een lekker stuk vlaai.

We vervolgen de route langs een mooi kapelletje om dan een stukje nieuwe natuur te gaan ontdekken. Als compensatie voor de aanleg van de A50 vinden we hier het mooie kleinschalige landschap De Mosbulten, stukjes bos en velden. Door de weilanden en via klaphekjes komen we in uithoek Broek. De 15 km maakt een apart lusje. De andere afstanden lopen naar Mariahout voor de caférust bij De Pelgrim.

Na deze welkome onderbreking vervolgen we de route langs de Mariagrot en door het park. Er volgt nog een variatie van landschappen. Als eerste bosgebied De Paalberg. Ook hier treffen we een mooi ven met rietkragen en waterlelies.

We passeren een kamp van Defensie. Een stukje verder bij een groensingel sluit de 15 km weer aan. Alle afstanden lopen gezamenlijk naar het Vresselse Bos. We slingeren er kris-kras doorheen. Smalle slingerpaadjes en brede bospaden wisselen elkaar af. Na enkele kilometers vinden we op de parkeerplaats van Staatsbosbeheer wagenrust 3, voor alle afstanden. De laatste kilometers leiden ons nog langs het grote ven de Hazenputten. Met deze mooie toegift lopen we terug naar de Vresselse Hut.

Zaterdag 8 augustus - Sint-Oedenrode

Na vertrek uit de Vresselse Hut lopen we vrijwel direct het Vressels Bos in. Via de rand van de bebouwing van Nijnsel en een stukje langs de over van de Dommel komen we in Sint-

Oedenrode. Alle afstanden, uitgezonderd de 35 km, komen langs kasteel Henkenshage, een edelmannswoning zonder militaire functie, die in het begin van de 14e

eeuw werd gebouwd.

We komen bij de eerste wagenrust. Hierna splitsen de afstanden. De 35 km loopt door het mooie populierenlandschap in de richting van Liempde. Met regelmaat zien zij de Dommel fraai meanderen. Onderweg treffen zij wagenrust 2, speciaal voor de langste afstand van vandaag.

Een afwisseling van akkers, weilanden en stukjes bos volgen. Kort voor Boskant sluit de 25 km aan, wat verderop gevolgd door de 20 km. Al snel volgt de rust bij café "De Vriendschap".

Ondertussen hebben de wandelaars kunnen genieten van een bijzonder fraai Meerijlandschap. Dit is in de omgeving van Sint-Oedenrode vanaf de 18e eeuw ontstaan. In deze periode kwamen populierenrassen tot stand die een kruising waren tussen de inheemse Zwarte populier en Amerikaanse populierensoorten. Deze zogenaamde Canadapopulieren werden een belangrijke basis voor de tot voor enkele tientallen jaren bloeiende klompenindustrie in deze omgeving. De populierenteelt, die plaatsvond op agrarische percelen, maar ook in de wegbermen van gemeentelijke wegen op basis van het zgn. "voorpoortrecht" leverde een specifiek agrarisch coulissenlandschap op waar de regio om bekend staat.

Aan de lopers op de 15 km: let eens op de boerderij tussen de punten 50 en 51 van de route. Hier zijn aan de achterzijde nog duidelijk kogelgaten van de oorlog te zien.

Na Boskant volgt opnieuw een fraai stuk Brabants land. We kunnen genieten van mooie bloemenranden langs de akkers, slootjes, vergezichten.

Wat verderop komen we op de Sonse Heide. Hier volgen we een zandweg van 1,3 km door het voormalig luchtlandingsgebied van de Airborne Divisie in september 1944. Er is een aantal kleine parachutes opgesteld als aandenken. Halverwege het zandpad sluit de 15 km aan. Alle afstanden zijn nu weer samen. Aan het einde van het zandpad wacht de wagenrust. Even een verfrissing voor we de laatste mooie kilometers gaan lopen! We lopen door de buitenwijken van Son. Hierna volgt nog een stukje Meerijlandschap. We steken de Dommel over en zien dan al spoedig de finish opduiken. Opnieuw kunnen we terugkijken op een prachtige wandeldag.

Zondag 9 augustus - Eerde

We lopen vanuit de Vresselsehut meteen het Vressels Bos in. In dit mooie bosgebied liggen meerdere vennen, bekend onder de naam de Hazeputten en de Oude Putten. Het is een gebied dat rijk is aan broedvogels, waaronder de geelgors, groene specht, ransuil en kuifmees. We passeren twee vennen. Halverwege het grote ven draaien we af en lopen het Vressels bos uit. We steken de weg Mariahout - Nijnsel over om een volgend stukje bos te gaan ontdekken. Ook hier treffen we een fraaie, grote waterplas aan, de Moerkuilen, een veenplas in het Dommeldal. We kunnen er genieten van prachtige waterlelies en zeggesoorten. De plas is ontstaan in een laagte met veengrond die werd afgegraven voor het winnen van turf. Via een mooi stukje met zandwegen en graspaden komen we uit bij het buurtschapje Bikkeldampen. Daar treffen we al snel de 1e wagenrust.

Na de rust vervolgen we de route langs de Beekseloop, mooi meanderend in het landschap. Snel na de wagenrust volgt de splitsing: de 15 en 20 km lopen richting Koevering; de 25 en 35 km gaan richting Logtenburg, een bosgebied in de nabijheid van de A50. Eerde komt in zicht. We passeren de mooie Willibrordushoeve en steken de weg Veghel - Schijndel over.

(Vervolg op pagina 30)

Als deelnemer en als vrijwilliger

OLAT-Avondwandelvierdaagse 2015

Meedoen met deze vierdaagse betekent elke dag al vroeg 's middags warm eten en zorgen dat je op tijd bij de start bent. De weersvooruitzichten zijn voor de eerste 3 dagen goed. Dus dat belooft weer een mooie week te worden. Ik loop met mijn wandelmaatjes van de wekelijkse Rooise wandelingen op dinsdag-, donderdag- en vrijdagavond de 15 km en op woensdagavond verzorg ik als vrijwilliger met Gerda samen de verzorgingspost voor de 15 km wandelaars.

Op dinsdag lopen we vanuit de Vriendschap in Boskant met Gerdy en Leo. We zijn goed op tijd, zodat we op tijd de startkaarten kunnen halen voor deze week. Om klokslag 18.00 uur laten we onze kaarten afstempelen en lopen deze avond een hele mooie route door onder andere de Vleut en de Scheeken. Het waait heel hard en we worden meermalen haast gezandstraald. Dat kan de pret niet drukken, want het geluid van de wind voegt zeker iets moois toe aan de wandeling. We worden bij

de verzorgingsposten fijn getraceerd op een lekker warm of koud drankje en een lekkere snee cake of koek. Dat geeft weer energie voor de volgende kilometers. Na de wandeling is het fijn toeven op het terras van de Vriendschap met mooie muziek en een zanger in een clownspak.

Op woensdag moet ik met de auto met Gerda achter Betty aanrijden naar onze verzorgingspost van de 15 km route op het Vogelsven in de Vresselse Bossen.

We hebben daar net de post in gereedheid gebracht, of de eerste wandelaars komen er al aan. Dit zijn de hele snelle wandelaars, die toch wel even iets blijven drinken. We horen dat de route van vandaag heel mooi is. Deze gaat over veel smalle paadjes en minder over landweggetjes, zoals gisteren. De laatste wandelaars die bij ons komen zijn een uur later dan de eerste. Voor ons fijn dat niet iedereen tegelijk is gekomen. Dan is het wachten op degenen die de pijlen afhalen van de 15 km. Zij krijgen nog een drankje van ons en

daarna gaan we naar de Beckart. Daar is ook muziek en is het ook nog fijn om iets te drinken.

Op donderdag is het starten bij Den Toel in Olland. We gaan vanavond de 15 km route lopen, die hetzelfde is als 3 jaar geleden. Toen regende het hard op die avond en daarom kunnen we nu met mooi weer genieten van het prachtige stuk natuur in de Geelders. Ik loop vanavond met Gerda en Leo. We zijn weer goed op tijd weg. Er staat vanavond niet veel wind. Dat betekent heel

veel muggen in de Geelders. Hele zwermen. Dat heeft bij mij, ondanks het insmeren met veel Deet, heel veel muggenbulten opgeleverd. Dat levert nog een tijdje een aandenken op aan deze wandeling. Desondanks had ik deze wandeling niet willen missen. Dit natuurgebied is wel heel erg mooi. Gelukkig zijn er geen muggen meer als we het gebied uit zijn. Daarna is er helaas geen plaats op het terras van Den Toel, waarschijnlijk vanwege het mooie weer en is het dus eerst binnen zitten.

Op vrijdag zijn de weersvoorzichten niet denderend. Er wordt regen en onweer verwacht. Desondanks ga ik toch weer om 18.00 uur starten, met Gerda en Leo, voor de 15 km. Deze keer hebben we eerst de 15 km verzorgingspost en daarna de 10 km post. We blijven

maar even bij de 15 km post vanwege het dreigende weer. Niet lang nadat we van deze post zijn vertrokken gaat het heel hard waaien. Daarna gaat het al gauw regenen. We hebben net op tijd onze regenkleding aan en ik heb ook nog een paraplu bij me. Zodra we bij de 10 km post zijn is het weer opgehouden met regenen. Dus dat valt mee. In het stukje bos wat daar op volgt wordt het wel erg donker. We horen wat gerommel. Dat zijn de eerste verschijnselen van het naderend onweer. We zijn gelukkig in de bebouwde kom van het centrum als het onweer losbarst.

We komen nat, maar niet doornat, binnenvan en kunnen de bloemen in ontvangst nemen. We besluiten om bij de Gouden Leeuw binnen wat te drinken. Dit als een mooie afsluiting van een

heel mooi en zeer goed georganiseerde vierdaagse. Alle lof aan de organisatie en op naar het volgend jaar.

-Dini Damen-

WANDELGROEP OIRSCHOT

Per 1 april 2015 is op woensdagavond een nieuwe OLAT wandelgroep van start gegaan die wandelt binnen de gemeente Oirschot. Deelname staat vrij voor alle OLAT-leden en vooral ook voor niet-leden, die zo OLAT kunnen leren kennen. Er zijn geen kosten aan verbonden, anders dan dat verwacht wordt van vaste deelnemers dat zij lid van OLAT worden.

De invulling vindt plaats in samenwerking met horecagelegenheid 'Dinercafé 't Kroegske / De Stapperij'. Vertreklocatie is Dinercafé 't Kroegske, Spoordonkweg 80, 5688 KE Oirschot.

Vertrektijd is 19.00 uur. De te lopen afstand ligt rond de 12 km en is telkens wisselend in een van de natuurgebieden c.q. delen van de gemeente Oirschot.

De te lopen route wordt een dag van tevoren gepubliceerd via de gratis wandelapp Endomondo en via de website & facebookpagina van Dinercafé 't Kroegske.

<http://www.kroegske.nl/feesten/activiteiten/wandelroutes>

Voor meer informatie kun je mailen met oirschot@olat.nl of contact opnemen met Harrie Paulissen (06-53749249) of John Schepens (0499-573671).

Zware tocht door de Ardennen

De commissie Clubreizen had in juni een zware tocht voor ons ingepland. De bus zat weliswaar niet helemaal vol, maar het had velen toch niet weerhouden om mee te gaan. Onderweg kregen we behoorlijk wat regen te verwerken, maar eenmaal in Anseremme aangekomen, kwam warempel de zon door. En regen hebben we die dag verder niet meer gehad. Kortom: prima wandelweer voor in de Ardennen.

Ik moest denken aan Carien die ik op een vorige reis daar met een gebroken been zag liggen. Onder aan de Meuse werd die weer een hele tijd gevolgd. In een zijrivier dacht ik te horen dat er enkele mensen aan het zwemmen waren, maar dat had ik verkeerd gedacht. Er waren enkele enorme karpers aan het paaien en dat veroorzaakte al dat plenzen.

Na een Bels bakje koffie in Anseremme, een voorstadje van Dinant, direct op weg gegaan op de GR126 richting Houyet. Qua tijd nog niet eens zo heel laat op pad.

De GR volgde eerst geruime tijd de oevers van de Meuse, oftewel de Maas. Na verloop van tijd kregen we een pittige klim op ons bord. Maar er waren mensen onderweg die een kortere route kenden dan wij; bergbeklimmers die de rotsen aan het trotseren waren. Niks voor mij, laat mij maar met beide voeten op de grond blijven.

Eenmaal boven konden we echter genieten van een prachtig uitzicht over de Meuse. Daarna volgde op een gegeven moment ook weer een pittige afdaling.

Na het verlaten van de Maas weer een pittige klim door het bos. Bij een bankje, al bezet door enkele andere wandelaars die op de korte afstand waren gestart, even gerust en wat gegeten. Daarna weer verder over een prachtige kam, waar links de helling af en toe behoorlijk steil was en het pad smal. Na weer een stevige afdaling kwamen we, na het passeren van een prachtig gelegen burcht, aan de Lesse. Gezien het mooie weer, was het op de Lesse flink druk met allerlei kano's die stroomafwaarts voeren. Daarna wederom flink omhoog en omlaag tot weer aan de Lesse. Het pad liep hier een tijd langs de oevers van de Lesse. We passeerden een buvette, mooi aan de oevers gele-

gen, maar ik moest helaas stevig doorstappen om op tijd bij de soeppost te zijn. Gelukkig haalde ik die net 5 minuten voor tijd, zodat ook het laatste stuk gewandeld kon worden. Wederom een prachtig stuk waarbij vaak langs de oevers van de Lesse werd gelopen. Maar ook nog wel pittig, met enkele steile laddertjes.

Na wat gepuzzel over de route bij een nieuw bruggetje, werd uiteindelijk het eindpunt in Houyet bereikt. Al bij al een geweldige tocht. De trappist na afloop was een beloning die ik mezelf niet liet ontgaan. En Jan, de chauffeur, bracht ons veilig en snel weer thuis.

-Ad Ketelaars-

Waalwijk, 6 juni 2015

Halve Zolen tocht

Voor de verandering eens een zaterdagse variant van een tocht gelopen. Het weer was prima dus om 08:00 uur stond ik in buurthuis Zanddonk te Waalwijk. Tegen inlevering van 3,40 werd ik de eigenaar van een deelnamebewijs alsmede 2 consumptiebonnen voor onderweg. Meteen kunnen starten en de wandelaars konden een keer links en een keer rechts om via een lange straat aan de buitenkant van Waalwijk te geraken. Door een park met serieuze vijver heen gedraaid en daarna terecht gekomen in waar we allemaal voor zijn gekomen (althans, ik): de Loonse en Drunense duinen. Het Waalwijkse park gaat eigenlijk naadloos over in dit nationaal park, beheerd door Natuurmonumenten.

Het eerste uur is er nog weinig zon, maar dat is later meer dan goedgemaakt. Al na een kilometer of vijf staat de wagenrust van de vereniging. Ik heb nog geen koffie gehad, dus ik neem er eentje. De bonnen heb ik niet zomaar aangeschaft, per slot van rekening. Na een gezellig praatje met deze en gene vertrek ik voor een etappe van 9 kilo-

meter. Daar zal de tweede rust staan. De route gaat door Plantloon, een dichtbegroeid deel van de Loonse en Drunense Duinen. Ik heb eigenlijk niet eens in de gaten dat de zon de bewolking van de ochtend heeft weggebrand en het vandaag prachtig weer is. We komen even bij het kanaal 's Hertogenbosch – Drongelen waar zelfs een verharde weg kruist. Maar voor de rest is het puur natuur wat we zien. En we hebben ook een flink stuk mogen lopen op een verhard fietspad. Maar voor de rest is het puur zandpad waarop de route is neergezet.

Na enige tijd verlaten we de natuur tijdelijk. Bij het gehuchtje Giersbergen komen we op de verharde weg en al snel wordt duidelijk waarom. Er is een wagenrust in aantocht. Ik besluit mijn tweede bon er tegenaan te gooien. Maar ik besluit ook om niet te lang te blijven. Want we staan hier onbeschut tegen de zon, dus ik wil eigenlijk zo snel als mogelijk naar de bossen terug.

De route blijft een beetje aan de noordzijde lopen waar de schaduw een beetje lastig te vinden is. Door goed rechts te blijven lopen lukt het me toch. Maar

het levert foto's op met mooie vergezichten. De paden zijn doorgaans goed te belopen. Echter, hier en daar is er water blijven staan na een enorm noodweer dat de voorgaande nacht over Nederland trok. Dat maakt een enkele hink-stap-sprong noodzakelijk. We komen langs een camping waar de mensen zo te zien aan de enorme hoe-

veelheden spullen die zij op hun domein hebben staan, al jaren staan. Hun paradijsje te midden van de natuur. Zo her en der zoekt de parcoursman de grenzen op en zien we akkers van een boer, een aspergeteler of sierbomen-teelt.

Het is nu lekker rustig op het parcours omdat alleen nog de lopers van de 40 km hier actief zijn. Ik kan lekker mijn eigen tempo aanhouden en ik bereken dat ik net iets vlugger dan 6 km per uur aan het lopen ben.

De terugweg gaat net langs de duinen zelf af. Er zitten wel iets meer paden in met echt heel rul zand maar dat weet je als je hier naar toe komt. Nog even een stukje heide over heel smalle paadjes en dan weer de bossen in. Een lang pad met veel plassen, waardoor het springen weer nodig wordt en dan, op 28 km, de derde rustpost, herberg De Drie

Linden. Naast een van deze drie ga ik in de schaduw zitten en ik neem een Ice Tea. Ook hier niet langer gezeten dan nodig en daarna weer in de benen.

Wat volgt zijn nog smallere paadjes. Er is uitstekend gepijld, dus ik vrees niet te verdwalen, maar af en toe mis ik een machete waarmee ik mij als een Stanley of Livingstone door de jungle een weg baan. Er is nog een verandering in het parcours aangebracht, maar ook die is voortreffelijk aangegeven.

Op 4 km voor het einde staat nog een rust. Die sla ik over en ik loop de laatste 4 km door de randen en daarna de straten van Waalwijk.

Ik heb snel gelopen, maar de meeste spierpijn verwacht ik in mijn kaken, morgen. Want ik denk dat ik de hele weg met een brede grijns op mijn gezicht gelopen heb over de schoonheid van dit parcours. Mensen van WSV Waalwijk '82: bedankt.

-Ruud Horst-

LPS: STAND CLUBKAMPIOENSCHAP

STAND CLUBKAMPIOENSCHAP PER 29 JUNI 2015

1	1	Hanny Klumpkens	6803	16	V
2		Hans Pranger	6735	16	M
3	2	Anita Pepers	5655	15	V
3		Roel van der Wijst	5655	15	M
5		Arie Kandelaars	5476	13	M
6	3	Marleen Ramakers	4920	14	V
7		David Vos	4246	11	M
8		Rick Liesting	3902	8	M
9		Hugo Prinsen	3861	7	M
10		Rob van Stuivenberg	3728	9	M
11		Jack Bertrums	3706	7	M
12		Wim van Capelle	3452	6	M
13		Jan Dinnissen	3375	9	M
14		Cor van der Heijden	3215	8	M
15		Mart Douven	3180	9	M
16		Hans van Heeswijk	3010	8	M
17		Remy van den Brand	2869	5	M
18		Pieter Boots	2870	8	M
19	4	Connie Raijmakers	2465	6	6
20		Gerrit Arfman	2460	7	M
21		Frank Marchand	2278	6	M
22		Rini Welten	2160	6	M
23		Jan Kampman	2137	5	M
24		Peter van den Brink	1894	4	M
25		Ton Seetsen	1870	5	M
26		Servee Derks	1830	3	M
27		Huub Raijmakers	1740	5	M
28		Ton de Jong	1608	4	M
29		Frits Mennen	1570	4	M
30		Jelte van der Zee	1440	4	M
31		Marco Heel	1257	2	M
32		Ferdinand van Keeken	1220	4	M
32	5	Ineke Peijnenburg	1210	4	V
34		Dirk Donders	1080	3	M

34		Mike Bertrand	1080	3	M
34	6	Nicole Nacken	1080	3	V
37	7	Margret Vermeijs	1070	3	V
38		Co Tops	1020	3	M
39	8	Tiny van Alphen	960	3	V
40		Jack Hendriks	860	2	M
41	9	Rita van Doren	720	2	V
41		Adri van der Graaff	720	2	M
41		Henk Vink	720	2	M
44		Hennie Hendriks	710	2	M
44	10	Iris van Limburg	710	2	V
46	11	Clazien Koopman vd Zande	650	2	V
46		Hans Koopman	650	2	M
48		Herman Claude	610	1	M
49		Bart Lutke Schipholt	579	1	M
50		Herman van Buggenum	415	1	M
51	12	Isis la Croix	360	1	V
		Erik Dikken	360	1	M
		Caroline Dinnissen-Vervie	360	1	V
		Rob Keetlaer	360	1	M
		Richard Klein Bennink	360	1	M
		Sjef Koolen	360	1	M
		Ted Liebrechts	360	1	M
		Paul Röhner	360	1	M
		Rudolf van Rooij	360	1	M
		Jan Swinkels	360	1	M
		Bert Timmermans	360	1	M
62	13	Ans van der Broek	350	1	V
		Gerrit van Haandel	350	1	M
	13	Jeanne van Roosmalen	350	1	V
65		Harold van Alphen	300	1	M
		Frans Jaspers	300	1	M
67		Boetje Hulselan	255	1	M

Deelname aan een tocht graag binnen 2 dagen melden bij clubkampioenschap@olat.nl of f.marchand@olat.nl

Voor meer informatie

kijk op www.olat.nl bij clubkamp. 2015

GESLAAGDEN OLAT WANDELPADEN

Graaf van Hornepad:

Els Snijders-Steijvers	Meijel	1 ^e keer
Marcel Tinnemans	Nederweert	1 ^e keer
Riet Emans	Weert	2 ^e keer
Esther Broens	Weert	1 ^e keer
A.J.M. Aarts	Den Bosch	1 ^e keer
H.J. Kuenen	Den Bosch	1 ^e keer

Hertog Hendrik pad:

521: Ben Eichhorn	Heeze	1e keer
-------------------	-------	---------

Airbornepad:

507: Henk Warrink	Hoorn	1 ^e keer
-------------------	-------	---------------------

LPS: AGENDA / TRAININGSWEEKEND WINTELRE

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP AUGUSTUS/SEPTEMBER

Datum	Plaats	Organisatie	Afstand	Start	Punten	Bonus
31-jul	Santpoort	Nacht van Santpoort	110-100-60 km	20.00	500-250	
4-aug	Alkmaar - nieuw	OLAT heeft bericht ontvangen dat de "Kennedymars Bergen" niet doorgaat				
7-aug	Sint-Oedenrode	De Nacht van OLAT	110 km	20.00	500 + 250 bonus	
7-aug	Sint-Oedenrode	De Nacht van OLAT	80 km	23.00	360 + 250 bonus	
15-aug	Melderslo	Kennedymars Melderslo	80 km	22.10	360	
21-aug	Middelharnis	Stg Omloop Goeree	110-80 km	19.00/23.00	500-360	
22-aug	Leerdam	Jong Ambon, Palmentocht	60 km	05.30-07.00	250	
28-aug	Walterswald	Kennedymars Fryslân	80 km	22.00	360	
30-aug	Den Hoorn - Texel	Wandelrondje Texel	60 km	06.30-08.00	250	
5-sep	Amsterdam-Vleuten-Tilb.	HvB	125-80 km	15.00/22.00	560-360	
5-sep	Vijfhuizen	Kennedymars 5H	80 km	22.00	360	
11-sep	Zeewolde	Z tot Z tocht	110-75 km	19.00/22.50	500-330	
12-sep	Waalwijk	De 80 vd Langstraat	80 km	20.00	360 schema 13 uur	
18-sep	Haaksbergen	Kennedymars	80 km	20.00	360	
19-sep	Nijmegen-Rotterdam	RWV	160 km	11.00	700	
25-sep	Leerdam	Glasstad Kennedymars	80 km	21.00	360	
26-sep	Velp	Larenstein, Posbank	110-80-65 km	14.00/21.30	500-360-275	
26-sep	De Tocht om de Noord	Van Drente tot aan 't Wad	80 km	22.30	360	

WANDELTRAININGSWEEKEND 2016

Begin 2016 organiseert wandelsportvereniging OLAT voor de 25e maal haar trainingsweekend. Opnieuw is gekozen voor kampeerboerderij 't Caves in de prachtige omgeving van Wintelre (nabij Eindhoven).

De trainingen zijn geschikt voor iedere wandelaar; van jong tot oud en van recreatie- tot snelwandelaar. Als minimumeis hanteren we wel dat een tempo van ruim 6 km/uur makkelijk gewandeld kan worden. Veel aandacht wordt er besteed aan het verbeteren van techniek en houding tijdens het wandelen. Naast de gezamenlijke onderdelen, waarbij met name 'warming-up' en 'coördinatie' centraal staan, wordt er iedere dag in verschillende groepen gewerkt. Iedere groep staat onder leiding van een eigen trainer, zodat er voldoende aandacht is voor elke deelnemer.

Inschrijving is vanaf heden open. Het aantal inschrijvingen is aan een maximum gebonden, dus schrijf op tijd in. Deelname is mogelijk voor het hele weekend, maar ook voor een gedeelte daarvan. Aangemelde deelnemers ontvangen enkele weken vooraf nadere informatie over de locatie, het programma en een routebeschrijving.

DATUM: vrijdag 8 t/m zondag 10 januari 2016
aankomst op vrijdag vanaf 17.00 uur
vertrek op zondag ca. 16.00 uur

LOCATIE: 't Caves, Veneind 5, 5513 NE Wintelre
telefoon 040-2051805

KOSTEN: personen vanaf 18 jaar: € 55,00
personen tot 18 jaar: € 35,00
korting OLAT-leden € 2,50
prijzen voor een losse dag: op aanvraag

INSCHRIJVING:

Inschrijving kan geschieden door het inschrijfformulier te downloaden op www.olat.nl en dit in te zenden aan Henk Plasman, Weegbree 81, 5684 JC Best of aan henkplasman57@gmail.com
Daarnaast dient het inschrijfgeld te worden overgemaakt op bankrekening NL34 RABO 0138 2117 36 t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode onder vermelding van "Trainingsweekend 2016".
Bij annulering door een deelnemer wordt het volledige inschrijfgeld gerestitueerd, verminderd met €5,- aan organisatiekosten.

INLICHTINGEN:

Henk Plasman
06-10980674 of 0499-390324
henkplasman57@gmail.com

LPS: 17e NACHT VAN OLAT

Nu is het dan zover. Op vrijdagavond 7 augustus gaat voor de 17e keer onze jaarlijkse langeafstandtocht van start. Na 16 keer als Kempennacht te zijn vertrokken, wordt het nu de Nacht van OLAT. Dat wil echter niet zeggen dat we met een traditie breken, sterker nog, alles wordt nog meer op het OLAT-gebeuren gestoeld. Na al die jaren in de Kempen onze paden te hebben gevonden, eerst vanuit Eersel en de laatste jaren vanuit Geldrop, zijn we nu thuis in ons eigen gebied, van waaruit we als wandelclub alweer bijna 50 jaar rondzwerven over de mooiste paden die onze fantastische provincie Brabant kent.

Een team van enthousiaste wandelaars heeft voor deze 17e uitvoering de paden en soms verborgen straatjes opgezocht die u moeten bekoren en ook voor de toekomst een feest moeten zijn om er over te wandelen tijdens de Nacht van OLAT. U zult verbaasd staan hoe dat team erin is geslaagd een aaneenschakeling van wegen te vinden die vooral in de nachtelijke uren en in de vroege ochtenduren uw aandacht zullen blijven trekken. Ze voeren u als deelnemer aan deze OLAT nachttocht door het hart van de Meierij, de wandelwereld van OLAT. Een cultuurlandschap waar u 'U' tegen mag zeggen. Wij zijn ervan overtuigd dat u dat aan het einde van deze nachtelijke uren, die sommigen van u over 55,5 km hebben geleid en anderen zelfs over ruim 75 km, zult beamen. Ondertussen zult u door een team van gastvrije OLAT-vrijwilligers op 6 mobiele rustposten met eten en drinken worden verzorgd zoals u al jaren van ons gewend bent. Daarnaast zult u 2 caférustposten aandoen, waar u ook een moment tot rust kunt komen en naar wens iets gebruiken waar u op dat moment misschien behoefte aan hebt. We moeten er wel op wijzen dat uw verbruik op deze caférustposten voor eigen rekening is, met uitzondering van de consumpties die u door de club krijgt aangeboden.

Caférustpost nummer 3 is tevens onze startlocatie: De Vresselse Hut. Hier komt u naar gelang de gekozen afstand in de morgenuren weer terug voor een pauze en maaltijd. Onze vrijwilligers zullen u hier verrassen met een heerlijke maaltijd die u zeker niet zult versmaden.

De OLAT-wandelnacht kent evenals voorgaande jaren twee afstanden, waarvoor u nog kan inschrijven tot een half uur voor de start van de door u gekozen afstand (110 km resp. 80 km). Bij melding op het startbureau De Vresselse Hut krijgt u door onze medewerkers alle benodigde gegevens voor onderweg aangeboden. Ook krijgt u de routebeschrijving voor de nachtelijke uren. Een zaklamp voor onderweg is handig en reflecterende kleding of hesje is tijdens het donker verplicht. Hiervoor moet u zelf zorgdragen, of ze zijn desnoods te huur bij de organisatie. Verder krijgt u een instructie hoe de spelregels zijn bepaald.

Na de afstanden tijdens de nachtelijke uren krijgt u na de maaltijd in de Vresselse Hut de route voor het verdere verloop van de tocht. Dit is voor de 110 km de 35 km-afstand van de OLAT Wandeldagen (OWD) en voor de 80 km de 25 km-afstand van de OWD.

De route van de Wandelnacht is ongeveer als volgt ingedeeld:

Het 110 km traject gaat vanaf de start door het Vressels Bos en kiest daarna enkele kilometers verderop een weg richting Mariahout. Daar aangekomen wordt direct gekozen voor de afslag Veghelsedijk. U treft dan al vlug de eerste verzorgingspost bij het voetbalveld van v.v. Mariahout. De weg wordt vervolgd richting Zondveld, maar neemt even daarvoor een afslag naar links (Jekschot). Even voordat Sint-Oedenrode bereikt wordt, komen de wandelaars bij de 2e verzorgingspost op het Everse. Nadat aanvankelijk de route rechtdoor wordt aangehouden, wordt weldra gekozen voor een weg naar rechts. Deze weg gaat achter de Koevering om en daarna via de Hoogbeizen naar de A50. We passeren de A50 en gaan richting Eerde, maar buigen af richting Vlagheide en Damiaanweg. Hier is, na ongeveer 25 km wandelen, het eerste caférustpunt voorzien voor de 110 km-wandelaars bij **wijngaard Domaine Les Damianes, aan de Damiaanweg.**

Na de rust vervolgen de wandelaars hun weg aanvankelijk richting Schijndel, maar buigen dan al vlug af naar een weg die hen uiteindelijk naar Olland zal voeren. Daar is bij wagenrustpost 3 de samenkomst met de 80 km-wandelaars voorzien. Vanaf hier lopen de parkoersen van beide afstanden samen richting de finish op Vressel morgenochtend.

De 80 km-wandelaars vertrekken om precies 23.00 uur bij de Vresselse Hut. Zij volgen aanvankelijk een route door het Vressels Bos, daarna wordt gekozen voor een richting die uitkomt op het Everse vlak bij de A50. Hier is wagenrustpost 2 gesitueerd en is er een samenkomst met de wandelaars op de 110 km. De 80 km passeert echter even later de A50 en gaat verder door Sint-Oedenrode naar Olland. Bij Olland is er wederom een samenkomst met de 110 km-wandelaars op rustpost 3.

Vanaf wagenrustpost 3 gaan de geplande routes voor beide afstanden gezamenlijk verder. De deelnemers aan de Nacht van OLAT hebben op dat punt bij Olland respectievelijk 15,5 of 34,6 km afgelegd. De wandelaars gaan nu verder richting het zuidelijkste puntje van Liempde naar het landgoed Velder; daar staat wagenrustpost 4 gepland. Die route gaat nu verder naar Spoordonk, waar bij **café De Stapperij, aan de Spoordonkseweg 80** wederom een rust is voorzien.

Het traject gaat nu verder over Oirschot richting Best. Nog 2 wagenrustposten zijn op dat traject voorzien en wel post 5 bij het Wilhelminakanaal en post 6 in de buurt van het Joe Mann theater onder Best. Tot slot vervolgen de wandelaars hun weg nu richting Son, zwenken daar af naar wijk De Gentiaan, steken de A50 over en zullen dan weldra de **finishlocatie De Vresselse Hut op Vressel** in het oog krijgen.

Dan is eerste deel van deze 17e Nacht van OLAT voltooid en volgt na de maaltijd het tweede deel dat gelijk is aan respectievelijk de 35 km of 25 km van de OLAT Wandeldagen. Evenals op de twee andere caférustposten zullen de wandelaars hier over hun bagage kunnen beschikken, die door de organisatie wordt vervoerd. De wandelaars worden vriendelijk verzocht om op alle posten (zowel bij caférustposten als bij wagenrustposten) hun naam en startnummer door te geven, dit om te voorkomen dat er onnodige wachttijden of zoekacties moeten volgen.

Informeer bij calamiteiten altijd direct de leiding, het noodnummer staat op de routebeschrijving.

Wij wensen iedereen veel succes en een goede wandeling.

Een weekend van triomfen, lering en deceptie

Zondag 21 juni, 6 landen wedstrijd Bedford (GB)

Dit weekend was er een van triomfen, lering en deceptie. Op dit moment zit ik mijzelf nog steeds af te vragen wat ik anders had kunnen doen, maar het belangrijkste is nu om lering te trekken uit hetgeen wat heeft plaatsgevonden. Maar laten we beginnen bij het begin. Enkele maanden terug deed zich de kans voor om met het Nederlandse snelwandelteam mee te mogen reizen naar Engeland, om buiten competitie mee te lopen in de klasse heren 20 km tijdens de 6 landen wedstrijd. De 6 landen wedstrijd is een jaarlijks evenement met teams uit Engeland, Ierland, Denemarken, België, Zwitserland en Nederland; dit jaar was de 49ste editie met als gastheer Engeland. De totale wedstrijd bestaat uit 3 klassen, heren 20 km, dames 10 km en junioren 10 km.

Voor Nederland liepen bij de heren: Rob Tersteeg, Andre van Slooten en debutant Remco de Bruin. Bij de dames zou Anne van Andel onze eer verdedigen en helaas was er geen deelname in de junior klasse. De verzorging was in handen van Bas en Henny van Andel, zodat Frank van Ravensberg zich zou kunnen focussen op het coachen. Als jurylid en contactpersoon was Hans van der Knaap mee. Naast mij zou ook Ronnie Timmermans als gast meelopen, maar helaas heeft hij te kampen met een redelijk zware blessure (hopelijk zal je spoedig herstellen Ronnie). We gingen dan uiteindelijk met een team van 9 mensen op weg naar Engeland.

Hans had de vlucht vanaf Schiphol geregeld; deze was voor mij echter zo vroeg dat ik eigenlijk de avond van te voren al zou moeten vertrekken met het OV. Gelukkig bood Frank mij een slaapplek aan bij hem in Hoofddorp, zodat ik niet de hele nacht op Schiphol zou moeten rondhangen, of een duur hotel zou moeten boeken.

Om iets voor half acht op zaterdagochtend is de groep op Schiphol compleet en vliegen we naar Luton (GB). We zijn mooi op tijd in Engeland en we worden ontvangen door een afvaardiging van de organisatie. Ondanks dat we zo vroeg zijn, wordt ons toch vriendelijk verzocht ter plaatse te wachten tot na 11.00 uur plaatselijke tijd. We kunnen dan de trein naar Bedford nemen en worden dan naar het hotel gebracht. De organisatie biedt ons op het vliegveld eten en drinken aan, zodat we op

deze ochtend verder rustig aan kunnen doen. De tijd gaat snel voorbij, via de shuttlebus en trein komen we in Bedford; hier is het nog even wachten op Peter Marlow (organisator en contactpersoon). Per taxi en personenwagen wordt het complete team vervolgens verplaatst naar het hotel, slechts enkele honderden meters van de baan, waar op dat moment het Engels Kampioenschap atletiek, onder 20 en 23 jaar, gaande is. Nadat we hebben ingecheckt nemen we de tijd om iets te eten en te rusten. Omstreeks 15.30 uur gaan we met z'n allen even wat lopen en oefeningen doen.

Helaas doet Engeland ondertussen zijn naam weer eer aan, het regent..... Dit schrikt ons echter niet af en onder leiding van Frank lopen we over het parkoers waar in 2010 de wedstrijd plaats vond. Dit is een vrij smal fietspad, voorzien van gaten, drempels en ligt redelijk bol, wat moet dat een zware wedstrijd zijn geweest. Ook nemen we nog even een kijkje in het stadion en hier ligt het

niveau van de sporters best hoog, maar ja, dit is dan ook de toekomst van de Engelse atletiek.

Rond 17.30 uur gaan we richting restaurant voor het avondeten. Hier schuift het team uit Denemarken bij ons aan. Zij hebben slechts 2 heren en een coach dit jaar. Beide heren hebben echter respectabele tijden op hun conto en dit zal later ook blijken tijdens de wedstrijd. Ondertussen is er nog geen spoor van het Belgische team met o.a. Peter van Hoven en Liesbet de Smet. Wat blijkt, zij komen met de trein vanuit België, maar in Engeland zijn er werkzaamheden aan het spoor, waardoor zij een reistijd van bijna 11 uur hebben en pas na 20.00 uur arriveren bij het hotel!

Na het eten maken we met zijn allen nog een korte wandeling en dan is er

nog een "technische" bespreking. Na deze bespreking ga ik zo rond 21.00 uur plaatselijke tijd al naar bed, ik ben echt moe van de hele dag reizen, rondhangen en indrukken op doen.

Zondagochtend ben ik op mijn gebrui-

kelijke tijd wakker, echter is het dan 04.30 uur plaatselijke tijd. Omdat dit het weekend van de zonnwende is, is het echter al licht en ik besluit om op te staan en lekker te gaan wandelen tot het tijd is voor het ontbijt. Het belooft mooi weer te worden en ik geniet van de omgeving. Ondertussen is ook een deelnemer van team Zwitserland zich al aan het warm lopen. Hij is echt heel bewust bezig en dat is later ook zichtbaar in de uitslag. Dit is voor mij later een punt ter overweging. Om 06.30 uur kunnen we ontbijten. Het herenteam eet vroeg, wij moeten om 09.00 uur al lopen. De overige Nederlanders eten wat later, inclusief Anne, die pas om 11.00 uur haar wedstrijd heeft.

Na het ontbijt checken we uit en gaan richting stadion. Hier is het aanmelden, startnummers ophalen en dan zelf zor-

gen voor een warming-up. Dit doen we op een grote parkeerplaats tegenover het stadion. Om 08.40 uur moeten we ons melden in de callroom; vooraf moeten we voeding en drinken voor tijdens de wedstrijd afgeven bij Frank. Hier blijkt later een door mij toch wel belangrijke fout te zijn gemaakt. Omdat ik niet wist wat ik mee mocht nemen in het vliegtuig heb ik geen voedingssupplementen of iets dergelijks meegebracht..... een echte beginnersfout, denk ik nu. In de callroom zie ik nu ook enkele echte wereldtoppers, zoals Tom Bosworth (GB) en Lebogang Shange (Zuid Afrika); wat zou ik vaak gepasseerd worden door deze heren, beiden finishen in een tijd onder de 1 uur en 26 minuten.

Bij de start beginnen de zenuwen echt te werken. Omdat het een redelijk groot deelnemersveld is, wordt er gestart met een binnen- en buitenbaangroep, ik sta in de buitenbaangroep. Het startschot valt en we zijn weg. Ik laat me direct terugzakken om ruimte

te maken voor de (veel) snellere lopers en ik kom in een groep met de Belgische lopers en Remco de Bruin. Ik loop iets onder het schema dat ik in gedachten had, 2.08 minuten op 400 mtr, terwijl 2.12 de richttijd was. Toch kan ik dit redelijk constant lopen; wel is merkbaar dat op het rechte stuk, waar de verzorging staat, er betrekkelijk veel wind van voren komt.

Gevoelsmatig loop ik wel iets verkrampt, maar ik krijg geen waarschuwingen van de jury, dus stijltechnisch in een internationale race kan het nog door de beugel. Ik wissel een beetje van positie met Peter (B) en Remco en ben de rondes aan het weg tellen. We moeten 50 rondjes, dus we proberen de energie goed te verdelen.

De eerste 5 km ging volgens mij net onder de 27 minuten, acceptabel. Op dat moment heeft Rob mij al op een ronde gezet en de koplopers hebben mij dan geloof ik al op 3 of zelfs 4 rondes gezet. Niks van aantrekken, mijn eigen race blijven lopen. Richting de 10 km gaat het ook nog goed qua tijd, 55 minuten en een beetje. Ik geef nu wel toe op mijn schema, maar een PR zit er nog in. Dan komen echter de problemen. Het lopen tegen de wind in kost mij echt veel energie en ik krijg dit niet aangevuld. Ik drink alleen water onderweg en dit blijkt niet afdoende te zijn. Mijn tijden kelderen nog harder als een zinkend schip, lijkt het wel, maar ik probeer mij te handhaven. Vanaf kilometer 13 wordt het echter nog erger, ik begin nu ook stippen voor de ogen te krijgen, het tempo komt zelfs onder de 10 km blijkt later. Op 15.6 km, als ik weer over de finishstreep kom, ben ik compleet opgebrand: de baan duizelt mij voor de ogen, ik zwalk richting een bankje en stort daar op de grond, einde oefening.....

Gelukkig gaan Rob en Andre nog steeds hartstikke goed en ze lopen beiden in de top 10 en verzamelen belangrijke punten voor het Nederlandse team. Na afloop blijkt dat Rob, Andre en Remco alle 3 een PR hebben gelopen, echt goed.

Nu de wedstrijd van Anne. De dames lopen gecombineerd met de junioren in het veld, dus het is ook hier redelijk druk op de baan. Anne loopt de eerste paar ronden achter Emma Achurch (GB) aan, maar moet haar toch laten gaan.

Emma gaat dan ook wel erg hard, maar op deze wijze heeft Anne wel een gat van bijna 100 mtr kunnen realiseren op haar andere directe tegenstanders. Het lijkt erop dat ook Anne na 6 km moeite heeft om haar tempo vast te houden, maar ze kan zich toch nog redelijk handhaven en weet uiteindelijk ook te finishen met een PR en een derde plaats in het algemeen klassement!

Naast al deze Nederlandse successen zijn er ook voor België 2 mooie opstakers. Peter en Liesbet lopen beiden een PR, dus kan Frank dubbel tevreden zijn denk ik zo, hij is van alle 6 de begeleider, of is er in ieder geval bij betrokken. Nu begint echter de spanning. Waar staat het Nederlandse team in de competitie? Uitgangspunt van Frank was minimaal de 4e plaats en misschien wel een podiumplaats. Als de uitslag bekend wordt gemaakt, zijn we echt compleet verrast: een podiumplaats is behaald, maar wel een andere als gedacht. Team Nederland is tweede geworden, een prachtige prestatie.

Speciale dank aan Bas en Henny van Andel voor de ondersteuning tijdens de race, Frank en Hans voor de coaching en ondersteuning en natuurlijk het Nederlandse team, dat mij op sleeptouw nam!

De terugreis verloopt helaas iets minder voorspoedig, het vliegtuig heeft ruim een uur vertraging, maar we halen Schiphol. Hier nemen we afscheid en pakken dan de trein naar huis. Uiteindelijk ben ik om 23.30 uur weer thuis, echt gesloopt en met gemengde gevoelens. Ik gok dat de rest met een zeer goed gevoel de terugreis heeft aanvaard. Zelf ben ik blijven mijmeren waar het fout ging, hoe kan ik dit een volgende keer ondervangen en waar moet ik eventueel mijn trainingen aanpassen? Vanaf dit moment heb ik nog circa 7 weken tot de volgende 20 km wedstrijd, dus nu echt serieus aan het werk. Dit heeft de hele reis door mijn hoofd gespeeld, maar het zij nu eenmaal zo. Ik ging mee om te leren en ervaring op te doen en dat heb ik zeker gedaan. Maar had ik voor mijzelf misschien ook niet gewoon de lat te hoog gelegd? Ik ben nu iets meer als een half jaar bezig met deze sport, er komt nog voldoende tijd om te bewijzen wat ik kan en ik ben dat ook zeer zeker van plan. Eigenlijk ben ik nu nog gemotiveerder doordat ik heb gezien wat er mogelijk is door hetgeen ons team heeft bereikt!

-Rick Liesting-

CHAUFFEUR(S) GEZOCHT

De organisatie van de OLAT Wandeldagen is op zoek naar 1 of meerdere chauffeurs voor donderdag 6 t/m zondag 9 augustus a.s. in Nijnsel.

Het is de bedoeling dat deze chauffeur(s) gedurende deze dagen met een personenbusje deelnemers ophalen bij de bushalte aan de Sonseweg en deze vervoeren naar De Vresselse Hut (start) resp. de Ostade Hoeve (overnachtingsadres), van de Ostade Hoeve naar de start en na afloop weer in de omgekeerde richting.

Bij meerdere aanmeldingen kunnen we een rijschema opstellen voor de chauffeurs.

Aanmelden kan bij Ad Ketelaars:

telefonisch op 0413-475824 of per e-mail op penningmeester@olat.nl

Fraaie bergen en een beetje Tasman Zee: de Routeburn track

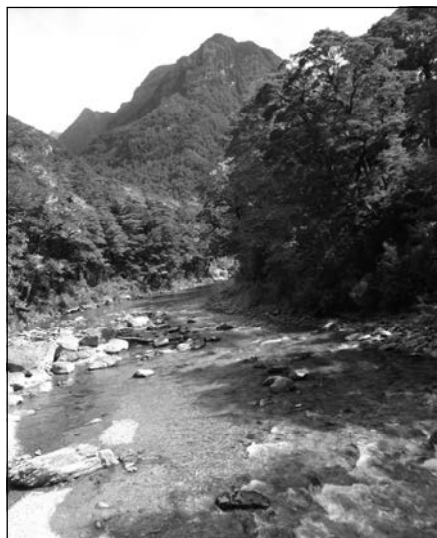
Volgens de legende was de Polynesische zeevaarder Kupe rond 925 de eerste die het land zag. Omdat er laaghangende bewolking over de heuvels hing, noemde hij het Aotearoa, het land van de lange witte wolk. In 1642 noemde Abel Tasman de eilanden naar een Hollandse provincie Nieuw Zeeland. Tegenwoordig is het een paradijs voor avonturiers, wandelliefhebbers én fans van Lord of the Rings. Ik ben alle drie en daarom loop ik hier de komende zes weken zeven wandel-paden en één IML. Dit is deel drie: de Routeburn track.

Dag 1: Routeburn Shelter – Routeburn Falls hut, 9 km

Het is direct duidelijk dat dit pad populairder en drukker is dan Lake Waikaremoana. Het busje vanaf Queenstown zit vol en bij de hut aan het begin van het pad met informatie over de geschiedenis liggen talloze wandelaars in de zon te wachten op hun bus terug naar de stad. Ik kijk even rond, maar ben veel te gretig om alle panelen te lezen. Het is een prachtige dag. Ik wil wandelen!

Het pad begint met een hangbrug over een traag stromende rivier, met groene oevers en een indrukwekkende berg op de achtergrond. Het pad is makkelijk te lopen, een breed gravelpad dat prima geschikt is voor de duizenden toeristen die hier jaarlijks wandelen. Het leidt me een bos in, zonder de tropische weelde van Lake Waikaremoana. Hier groeien de varens niet in boomtoppen, maar gewoon laag bij de grond. De loofbomen groeien recht naar het licht en zijn bedekt met een laag mos. Dat mos is soms zo dik dat het een gevallen boom bedekt als een tapijt, tot het een bijna onherkenbare bult wordt. In tegenstelling tot wat ik had verwacht, stijgt de route niet heel snel. Het pad slingert door het bos en over beekjes en maar heel geleidelijk win ik hoogte. Toch is het genoeg om het flink warm te krijgen. Ik doe mijn rugzak af om er mijn jas in op te bergen, die ik in Queenstown met zo'n 10 graden toch echt wel nodig had. Juist als ik mijn jas in de rugzak prop, komt er een klein vogeltje kijken wat ik aan het doen ben. Het

beestje is absoluut niet schuw en hinkt op zo'n 30 cm afstand over de boomwortels. Het blijkt een south island robin te zijn, een Nieuw-Zeelandse vliegenvanger. Hoewel robin Engels is voor 'roodborstje', betekent het in Nieuw Zeeland blijkbaar iets heel anders. Want dit beestje is zwart, met een borst als een ivoren biljartbal. We kijken elkaar aan en zelfs als ik een foto maak, blijft het beestje nieuwsgierig om me heen dralen. Of zou ze gevoerd zijn door toeristen en daardoor handtam geworden? Ik heb geen eten om te geven en nadat ik mijn rugzak weer heb omgehesen, ga ik verder. Er volgen meer beken, sommige met een intrigerende naam, zoals Sugar loaf stream met twee beddingen, waarvan één kale stenen, terwijl de beek zich over de andere bedding naar beneden stort. Andere beken blijven naamloos. Toch is dit juist waarom ik zo van bergen houd. Weinig is meer indrukwekkend dan de

combinatie van water en rotsen. Het water is ontzettend helder, je kunt de kiezels in de rivierbedding letterlijk tellen. Heel bijzonder.

Waarschuwborden

Onderweg blijft het druk met dagjesmensen die een deel van de route lopen of een korte rondwandeling van een uur maken. Juist voor die mensen is kort na het begin van het pad een toilet langs de route. Waarschijnlijk slechts een latrine met een pot erboven, maar toch, het is de eerste die ik tegenkom op een track buiten de hutten. Een groepje jongeren van het Noordereiland loopt ongeveer hetzelfde tempo als ik en we blijven elkaar tegenkomen als we telkens even van het pad afwijken om naar het water te kijken. De volgende beek stort zich met donderend geraas van de rotsen. Op de houten brug hangen waarschuwborden je niet achter de veiligheidsbarrière te begeven, maar gezien de platgetreden grond aan de andere kant, is voor velen de verleiding te groot. En ik moet toegeven: van dichtbij is het inderdaad veel mooier. Dus ook ik zwaai mijn been over de houten reling om onder de brug door stroomafwaarts te fotograferen, waar het water een gladde sleuf in de rotsen heeft geslepen. De kracht van het water maakt dat ik me nederig en klein voel. Waar de rivier van de berg komt, her en der zijn weg zoekend tussen de rotsen en ingesloten door vergoelijkend groen, lijkt het niet eens zo heel veel en moet je opletten om te zien hoe hard het water stroomt.

Eenmaal tussen het kale steen, ontdaan van alle franje, toont het water zijn spierballen. Hier begin je als mens niets tegen. Als je hierin valt, ben je dood. Daarna ga ik weer verder, want ik ben te graag in beweging om lang stil te zitten. Ondanks dat ik vanmorgen om 03.30 wakker was, voel ik nu totaal geen vermoeidheid meer. In het bos kom ik tot leven. Het is mijn natuurlijke omgeving en ik zou nergens anders willen zijn dan hier.

Lawinegevaar

Langzaam daalt het pad weer tot de bodem van de Routeburnvallei, omringd door indrukwekkende bergen waarvan op sommige toppen nog sneeuw ligt. Heel in de verte zie ik een aantal watervallen om van te watertanden en ik hoop dat het pad me die kant op zal voeren. Door het goudgele gras slingert een slome beek van glashelder water over een bedding van ronde stenen. Dit zijn dan de Routeburn Flats en even verderop staat de eerste hut aangegeven. Die sla ik over, want het is nog veel te vroeg en ik heb de tweede hut op de route geboekt, de Routeburn Falls hut. Volgens de wegwijzer is die zo'n 1 à anderhalf uur verderop. En dan begint het pad serieus te klimmen en ben ik weer blij met mijn wandelstokken die de last op mijn heupen verlich-

ten. Het gaat langzamer, maar het gaat. Zigzaggend gaat het omhoog. Om de eerste bocht staat een felrood waarschuwingsbord voor wandelaars die dit pad in de winter lopen. Blijkbaar komen diepe sneeuw, overstromingen, slecht weer en lawines regelmatig voor. Wandelaars worden gemaand de juiste reddingsmiddelen bij zich te hebben. En te weten hoe ze ermee om moeten gaan. Ik moet even aan prins Friso denken, die zo makkelijk gered had kunnen worden met een lawinerugzak. En dat was op een ski-piste. Dit pad zou ik in de winter zeker niet wagen. Het wordt rommeliger, met grotere stenen en af en toe een boomwortel. Ik geniet van de uitdaging. Er zijn nog wat meer lege beekbeddingen en zelfs wat steenlawines. Ik overweeg in één keer door te lopen naar de hut, maar vraag me dan af of ik daar wel zo vroeg wil aankomen. Als ik een grote rots tegenkom die zowel zitvlak als rugleuning biedt, ga ik er lekker bij zitten. Ik trek wat rozijnen uit mijn rugzak, haal het boek eruit dat ik toch niet kon laten om te kopen en installeer me in het zonnetje. Heel af en toe komt er een wandelaar naar beneden en moet ik mijn benen even intrekken, maar verder is dit een paradijs. In een struik dichtbij komt een tomtit, oftewel Maorivliegevangener, even kijken. Ook dit is een klein, zwartwit pluizebol-

letje, maar schuwer dan de south island robin. Zodra ik zijn kan op kijk, vlucht hij naar de veiligheid van een verre boom.

Kea!

Na een tijdje verdwijnt de zon achter een wolk en dan wordt het opeens fris. Ik besluit toch maar verder te gaan. Kort achter elkaar verschijnen er twee bruggen. De eerste gaat over Israëli creek, vernoemd naar een Israëliisch echtpaar dat van het pad

viel en zes dagen op een richel doorbracht voor ze werden gered. Daarna volgt Emily Creek, maar waar die naam vandaan komt, vertelt de gids niet. Bij een rotswand waarschuwt een bord voor vallend gesteente. Gezien de perfecte service op dit pad verbaast het me dat er geen helmen liggen om de risicovolle vijftig meter te overbruggen. Dan volgt er een daadwerkelijk steil stuk over de rotsen, waar een leuning houvast geeft bij het klauteren. Gelukkig wordt het pad daarna weer, nou ja... niet vlak maar wel hanteerbaar. Als ik aan de rechterkant een kreet hoor in een boom, sta ik even stil om te zien of ik beweging kan ontdekken. Even zie ik niets in de muur van groen, dan verschuift er iets en ontdek ik een kea, de alpenpapagaai die alleen in Nieuw Zeeland voorkomt. In het door de bladeren gefilterd daglicht kan ik hem net onderscheiden, maar helaas verdwijnt het dier al gauw met een paar ferme vleugelslagen tussen de bomen. Door dan. Ik ben nog lang niet moe als een barbequelucht een verzameling hutten aankondigt. Er is een hut voor tourgroepen en voor DOC-personeel. De meest ideaal gelegen is de Routeburn Falls hut, met een prachtig uitzicht op de vallei en de besneeuwde toppen in de verte. Tegen dit uitzicht kan geen Hilton-hotel op. En ik mag hier overnachten! Wat ben ik toch een ongeloflijke bofkont.

Dag 2: Routeburn Falls hut – Lake Mackenzie hut, 12 km

Bij de Routeburn Falls hut kom je niet zomaar weg. Eerst is er het uitzicht vanaf de veranda op ontwakende bergen, de toppen nog toegedekt door wolkenflarden. Dan, eenmaal bepekt en bezakt, stap je het pad op. Vijf meter van de voordeur kom je boven de boomgrens en houdt het pad op makkelijk te zijn. Klimmen over rotsen, langs de hut voor groepen met een gids en het heliplatform. En tenslotte is daar natuurlijk die waterval, de Routeburn Falls, die in feite uit twee naast elkaar liggende watervallen bestaat. De een grof en stoer, een dunne laag water die zich

over bonkige rotsen vleit. De ander een gestage stroom water die vanaf een ongeziene verte over de rotsen tuimelt in een glasheldere poel om zich daarna vanaf de volgende rots te storten. Dit is een prachtig begin van de dag. Ik klim verder, op weg naar Lake Harris en Harris Saddle, beide genoemd naar de toenmalige superintendent van Otago, John Hyde Harris. Een gebrek aan creativiteit of een manier om een wit voetje te halen bij de baas? Zo nu en dan vallen me de stenen op, die onder mijn bergschoenen knarsen of half begraven in de aarde liggen te wachten tot ik er overheen klauter. Verschillende zijn groen en stiekem vraag ik me af of dit de jade is, of pounamu in het Maori, waardoor dit pad bestaat. Omdat de meeste jade werd gevonden aan de westkust, was dit pad de weg van de dorpen bij Lake Whakatipu in het binnenland en de Hollyford vallei. De Europeanen verkenden de route al in 1860, maar het kwam niet verder dan toeristen die vanaf 1880 per paard naar de Routeburn Flats werden gebracht en vandaar te voet naar Harris Saddle gingen. Aan het pad zoals het er nu ligt werd in 1909 begonnen, maar na de Eerste Wereldoorlog werd het pas in 1960 weer opgepakt en definitief afge maakt.

Onderhoud

Een paar klimmetjes verder kijk ik uit over de volgende vallei, een mozaïek van grijs steen en roodbruin gras dat warm oplicht in de zon, omringd door ontzagwekkende bergen. Niet eens omdat ze zo hoog zijn, maar het is zo heerlijk anders dan het vlakke Nederland. De wolken hangen laag en het is koud. Voor het eerst heb ik alles aan,

wandelshirt, trui, jas. Zelfs de dunne sporthandschoenen die ik dacht nooit nodig te hebben. Al na een paar honderd meter krijg ik het toch warm en gaat de trui uit. Als de zon dan doorkomt, volgen de jas en de handschoenen. Het pad slingert aardig, maar klimt niet al te serieus. Beneden ons is een beekje op weg naar de watervallen die ik een uurtje geleden zo bewonderde. Behalve het gras is er niet veel groen te zien op deze hoogte. Een paar vetplanten, wat voorzichtige gele bloemen, korstmossen. Terugkijkend in de richting van Routeburn Falls licht de beek in de ochtendzon alsof de Melkweg even een kijkje is komen nemen op aarde. We komen langs een klein gebouwtje met een vouwtent ernaast. Als wandelaar mag je hier niet kamperen, maar dit is vast iemand die hier thuishoort. Even verderop worden we gewaarschuwd voor de slechte staat van het pad, al zie ik niet het verschil met wat we tot nu toe voor onze kiezen kregen. Een man is bezig met een beitel op een rots in te hakken. Hoe dat het pad moet gaan verbeteren, is me niet helemaal duidelijk, maar ik bedank hem voor zijn werk. Want het pad ziet er verder prima uit. Na een met gravel gevulde houten trap kom ik langs het pad een kruiwagen met gereedschap tegen. Geen idee hoe ze die hier hebben gekregen. Om de hoek van een berg verschijnt een meer, Lake Harris. Klein en langwerpig, ingesloten door de strenge rotsen en met besneeuwde toppen op de achtergrond.

Conical Hill

Ik loop langs het meer tot ik bij Harris Shelter kom, een eenvoudige schuilhut waar je alleen in noodgevallen mag

overnachten. Hier is het druk met wandelaars uit beide richtingen. Ik zet mijn rugzak in een hoek, pak mijn water en mijn camera in een kleine rugzak en begin dan aan de klim naar Conical Hill, een uitzichtpunt op 1.515 meter hoogte. Dit pad is maar 250 meter volgens mijn Trailblazer gids, maar het voelt een heel stuk langer. Het is dan ook geen pad waarop je meters maakt. Het begin gaat nog wel en hoewel het pad flink stijgt, kan ik met mijn stokken als ondersteuning wel vooruit komen. Maar dan zijn er ook nog de stukken waar je over de rotsen moet klauteren, moet puzzelen waar je je voeten kunt neerzetten zonder onderuit te gaan. Een Fransman die afdaalt verzekert me dat het uitzicht de moeite waard is en je zelfs de Tasmanzee kunt zien. Met nieuwe energie leg ik de laatste meters af. Dan ben ik boven en het uitzicht is alles wat de Fransman beloofde en meer. Ik zoek een plekje achter een rots om even uit de wind te zijn en rustig te kunnen genieten. Ik heb geluk. De wolken houden even hun adem in en het uitzicht is prachtig. Een hele keten rauwe pieken en in de verte iets dat zee zou kunnen zijn. Ik heb zelden last van hoogtevrees, maar toch krijg ik een wee gevoel in mijn maag, terwijl het land zo onder mij wegzinkt. Het loopt niet eens zo heel steil af, maar de berg gaat wel door tot in het dal. De wind zorgt ervoor dat ik niet al te lang blijf en op mijn weg naar beneden, die zeker in het begin nauwelijks sneller gaat dan omhoog, is het mijn beurt om de wandelaars te bemoedigen en te motiveren. Al gauw ben ik terug bij de Shelter, waar een groep meer water heeft opgewarmd dan ze nodig hebben. Dankbaar neem ik een paar koppen voor de noe-

dels die ik al een paar dagen meedraag. Na deze heerlijke lunch ga ik verder. De route blijft het dal volgen en de stilte wordt alleen zo nu en dan onderbroken door het geluid van een klein propellervliegtuig dat een rondvlucht maakt of de helikopters die materiaal aanleveren kunststof zakken langs het pad, gevuld met gravel. Ik dacht dat er in de bergen van nature al genoeg stenen op het pad lagen, maar blijkt dat niet het geval. Langs het pad staan ook talloze stoat-vallen, sommige voorzien van een ei als aas. Ik vraag me af of de geur van zoveel mensen de roofdieren misschien wel afschrikt, maar als ik een DOC-medewerker tegenkom die de vallen onderhoudt, blijkt dat niet het geval. Net als voor mensen is voor stoats het track de makkelijkste manier om zich te verplaatsen. Helaas heeft hij vandaag nog niets gevangen.

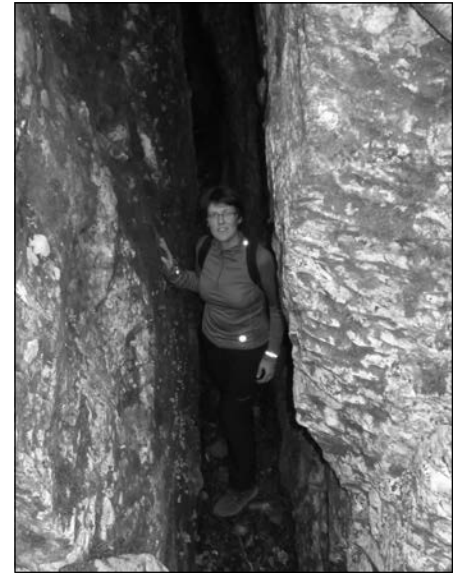
Deadman's Track

Het pad wordt een flink stuk groener, met een grote verscheidenheid aan stoere planten die de kou op deze hoogte aan kunnen. Over een rots liggen een aantal wortels of takken, die leiden naar een paar plukjes stekelig groen. Ik vraag me af of dit nu een struik is, of een boom die onder invloed van de wind is gaan liggen. Even verderop wijst een pijl het dal in onder een onmogelijke hoek. Dit moet dan Deadman's Track zijn, naar de bodem van de Hollyford Vallei. Met de beste wil van de wereld kan ik geen pad ontdekken en de naam is ook niet echt bemoedigend. Ik blijf op de Routeburn Track en geniet alleen van het zicht op de Hollyford rivier in de diepte. Zo nu en dan stroomt er water over, langs of door het pad. Droge beekbeddingen zijn overwonnen met korte houten bruggen, geen hangbruggen dit keer gelukkig. Alleen de Potters Creek stroomt uitbundig en prachtig naar beneden. Ik heb al zoveel foto's van watervallen, maar het blijft elke keer weer een wonder van de natuur waarbij ik het niet kan laten mijn camera te grijpen. Een uurtje later ben ik aan pauze toe en ik volg de voetstappen van andere wan-

delaars die het pad verlieten naar een stel rotsen, waar ik met mijn hoofd op een graspol even heerlijk in de zon lig. Ik hou het een half uurtje vol, tot de zon net even te vaak achter de wolken verdwijnt en het weer fris wordt. Verder dan. Weer een hoek om, weer een andere vallei. En daar, in de diepte, ligt Lake Mackenzie. Ik kan de hut aan de oevers zien staan ne het lijkt me alweer een prachtige locatie om te overnachten. Toch duurt het nog een hele tijd voor ik de hut bereik. Langzaam zigzagt het pad naar beneden. Op een rots zit een gedenkplaat voor twee kinderen van 13, Bryan en Heather Anne, die hier in 1963 in een storm om het leven kwamen. Ik vraag me af wat ze hier deden, zo alleen op een berg in slecht weer. Is het zo dat Nieuw Zeelandse kinderen van jongs af aan leren bergwandelen, zoals Nederlandse kinderen leren fietsen? Of waren ze samen weggeglipt, op zoek naar avontuur dat zoveel leuker leek dan huiswerk? Het zet je wel aan het denken. Langzaam zigzagt het pad naar beneden, tot aan de boomgrens en lager. Heerlijk is het, om weer in het groen te zijn. De bomen zijn bedekt met een lichtgroen mos. Elke boom krijgt daardoor een uitgesproken karakter, alsof ze zo tot leven zouden kunnen komen. In een griezelfilm uiteraard. Makkelijk wordt het pad nooit. Het blijft puzzelen over de rotsen. Ik merk dat ik moe begin te worden en uitkijk naar het eind van deze dag. En dan kom ik uit het bos en is daar opeens, vlak voor me, de hut. Ik claim een matras, schrijf me in en loop naar het meer om mijn warme voeten af te koelen. Het water is echter zo koud, dat ik ze er niet al te lang in kan laten. Toch ben ik weer een beetje uitgerust.

Extraatje

Op weg naar het meer heb ik ook een bord gezien dat op een ander pad wijst, de Split Rock Track, die nog een uurtje wandelplezier belooft. Aangezien het nog vroeg is en ik energie over heb, volg ik het pad langs de andere kant van het meer naar de kampeerplaats, midden in het bos. Even ben ik jaloers

dat ik geen tent heb meegenomen, vergetend dat mijn rugzak al zwaar genoeg is zonder dat extra gewicht. Het pad gaat verder en wordt minder gepolijst. Boomstronken, stenen, een helder beekje dat zich gewillig in het meer stort. En dan kom ik bij een rots, een enorme rots die inderdaad in tweeën is gespleten. Een smalle doorgang laat vanaf de andere kant zonlicht door. Een moeder en zoon uit Auckland hebben hetzelfde pad gevolgd en zij is hier al eens eerder geweest. Je kunt door de opening lopen, weet ze. Klauteren is een betere omschrijving, maar ik volg haar zoon het donker in. Hij licht ons bij met de zaklantaarn-app op zijn mobiel-tje en dat hebben we ook nodig. Halverwege hangt een rotsblok net boven onze hoofden geklemd en we kruipen er onderdoor. Om weer in het bos te komen, is wat meer klauterwerk nodig, maar uiteindelijk staan we alle drie weer tussen de bomen. Wat een gaaf avontuur en wat een heerlijk einde van deze tweede wandeldag!

Dag 3: Lake Mackenzie hut – The Divide – 12 km

De eerste wandelaars vertrekken terwijl het zonlicht nog amper over de bergwand komt. Ik wacht tot de schemering definitief plaatsmaakt voor de ochtend voor ik mijn eerste stappen op het pad zet. Het zonlicht doet de besneeuwde toppen oplichten, maar hier in de schaduw is het nog behoorlijk kil. Weer ben

ik blij met mijn fleecetrui en dunne handschoenen. Het pad is uitdagend, met stenen die je doen afvragen waar je je voeten moet laten en mijn stokken helpen me mijn evenwicht te bewaren. Talloze beekjes stromen door het pad. Ze klinken als een stevige waterval, omdat ze zich rechts van het pad in de groene diepte storten. Vrij snel nadat ik de hut heb verlaten, begint het pad weer te klimmen tot ik de boomgrens nader. Ik dacht dat we nu wel klaar zouden zijn met klimmen. Maar, zoals een Aucklandse wandelaar het verwoordt: "Dit is Nieuw Zeeland. Je bent hier nooit klaar met klimmen". De bomen zijn hier van boven tot onder groen, hun stammen bedekt met donkergroen mos, terwijl van hun takken een lichtgroen mos naar beneden hangt als de slordige baard van een oude man. Het geeft het bos een heel dicht aanzicht.

Vogels hoor ik nog steeds niet veel, maar vliegen des te meer. Het zijn van die grote, dikke bromvliegen en het gezoem staat met gemak in mijn top tien van meest irritante geluiden. Ik merk dat ik er agressief van word en loop gauw door.

Dan kom ik bij the Orchard, de boomgaard, een kampeerplaats waar knoestige oude fruitbomen hun vruchten voor de vogels bewaren. In de buurt van de latrine ontdek ik een kea, die met zijn snavel druk bezig is een houten DOC-paaltje te vernielen. Als ik dichterbij kom, blijkt het er meer dan één te

zijn. Een tweede verschijnt in de takken van een bemoste berk, terwijl bij de latrine zelf nog drie kea's aan het spelen zijn. De vogels, met hun typische papagaaienlijf en sterke, gekromde snavel, zijn totaal niet schuw. Zo nieuwsgierig zijn ze, dat één me tot op 30 cm nadert. En dat is maar goed ook, want de camera die ik in Taupo heb gekocht, is geschikt voor noodgevallen, maar niet super. Als de kea's opvliegen, zie ik dat ze hun kleuren onder hun vleugels verbergen. Zijn hun rugveren donkergroen, onder hun vleugels ontwaar ik roestbruine vlekken en zelfs iets van blauw. Geboeid kijk ik naar de vogels als ze korte, grinnikende kreetjes slaken en met hun bek een blaadje of steen oppakken. Ik heb nog niet eerder vogels gezien die zo intelligent zijn dat ze van spelen houden, voorwerpen gebruiken en onderzoeken. Wat een voorrecht om deze dieren van dichtbij te mogen zien. Ook twee Israëliëse wandelaars genieten van de capriolen. Maar als de vogels na een kwartiertje de bomen weer opzoeken, loop ik door. Het pad wacht en aan het eind heb ik een afspraak met een taxibusje dat me naar Te Anau brengt. Ik heb tijd genoeg, maar toch wil ik niet blijven dralen. Ik ga verder, maar het duurt niet lang voor ik weer tot stilstand kom. Dit keer voor de 174 meter hoge Earland Falls. Dit is veruit de hoogste waterval die ik tot nu toe heb gezien en het water valt als een teer gordijn over de rotsen. Ik vraag me af waar al dat

water vandaan komt. Een gletsjer is niet in de buurt. Heeft het echt zoveel geregend de laatste dagen? Het blijft in ieder geval heel bijzonder. Langzaam kom ik op een bergwand die door de zon wordt beschenen en hoewel ik nog steeds in de schaduw van de bomen loop, is het wel meteen een stuk warmer. Langzaam begint het pad te dalen, tot ik uitkom bij Howden hut, alweer gelegen aan zo'n idyllisch meer, omringd door prachtige bergen waartegen halverwege de top één enkele wolk drijft. Hier leg ik mijn rugzak even af en geniet van de zon. Gaandeweg komen er steeds meer wandelaars aan, waaronder een groep met gids die snel weer doorgaan naar Key Summit, een uitzichtpunt op 919 meter. Die sla ik over als ik even later de Routeburn track vervolg. Volgens de gids is het pad naar de top steil en kost het een uur dat ik nu net niet meer heb. Ik loop door, hoewel ik zou willen dat de route nog dagen door zou gaan. Het enige nadeel van de Great Walks is dat ze veel te kort zijn.

The End

Meer nog dan het bord dat aangeeft dat The Divide nog maar 45 minuten lopen is, kondigt het geluid van een remmende vrachtwagen het einde van dit pad aan. Naarmate ik verder afdaal, begin ik ook auto's te horen en even later zie ik de weg liggen. Niet eens een gravelweg, waar je alleen met de nodige volharding en zonder acht te slaan op de lak van je auto op rijdt. Het is een heuse asfaltweg, vol haastige mensen op weg naar hun bestemmingen. Ik geniet nog even van het bos. Dagjeswandelaars komen me tegemoet en ook een paar mensen met zwaarbeladen rugzakken die de route in omgekeerde richting lopen. En dan blijkt dat ik niet verder hoeft af te dalen. De weg is gestegen en het bos spuugt me uit op een parkeerplaats. Het is voorbij. En zoals elke keer onderga ik een kort rouwproces als een bus me terugvoert naar de bewoonde wereld.

-Rinda Scheltens-

Noordkaap - Gällivare - Östersund - Arlanda - Värgräda (16)

Een uur later kom ik bij de spoorlijn van Mariestad naar Lyrestad. Daar neem ik het fietspad dat langs het spoor loopt en is de weg weer geheel voor mij alleen. Ik loop anderhalf uur langs het spoor en zie 1 locomotief met 1 wagon, de eerste passagierstrein die ik zie zolang ik hier in Zweden rondloop.

In het centrum van Mariestad ga ik op zoek naar het hostel. Dat vind ik bij de "haven". Ik verwittig de eigenaresse en ze zegt daar tegen 5 uur te zijn. Het is lekker weer, dus een uurtje wachten is geen straf. De kamer die ik krijg is netjes. Na het boodschappen doen, kan ik die avond verder mijn gang gaan ... en dat doen de bovenburen ook.

Vrijdag 5 september

Mariestad - Hällekis 33km

Ik vertrek om 09:00 uur. Ik moet de sleutel in een kistje doen. Ik heb gezien dat tegenover het hostel een fietsroute aangegeven wordt naar Lidköping via Hällekis. Ik besluit die te volgen en om 09:45 uur geeft een bordje aan dat het via de fietsroute nog 34 kilometer is naar mijn eindbestemming van vandaag. Volgens mijn kaarten zou dat niet mogelijk zijn, maar ja, ik zie wel wat er komt. Ik besluit sneller te gaan lopen voor de zekerheid; dat betekent wel dat het wat meer zweeten wordt want het is ruim 20°C en nagenoeg onbewolkt. Na anderhalf uur moet ik nog 24 kilometer volgens een nieuw bordje. Het is een mooie rustige weg en het wordt soms zelfs een zandweg langs de 'kust' van het meer. Op verschillende plekken zijn de boeren hun graan aan het dorsen, het is tenslotte oogsttijd. Als ik weer op de harde weg loop, kom ik een waarschuwbord tegen dat de weg niet geschikt is voor voertuigen hoger dan 3 meter. Enkele kilometers verder loop ik over een weg met aan beide kanten van de weg bomen die bijna geheel over de weg heen hangen. Blijkbaar zijn

deze bomen gelukkig belangrijker dan de snelheid van de tijd. Weer een paar kilometer verder zijn ze weer aan het dorsen met machines, zo groot heb ik die in Nederland nog nooit gezien. Bovendien zijn ze ook meteen aan het ploegen met een zevenschaars-ploeg! Ik moet denken aan vroeger als mijn vader met ons paard aan het ploegen was, en dat hij soms over Jan Lieg sprak, over "plakken" zo groot dat de boer zijn middageten meenam om op te eten als hij aan de andere kant van de plak was en pas tegen de avond weer terug was.

Deze kavel waar ze hier mee bezig zijn is minimaal 500 meter bij 1 kilometer. Dat is wel een foto waard. Een paar kilometer verder loop ik weer met aan beide kanten van de weg "kerstbomen" van 8 meter hoog. Volgens de bordjes loop ik soms 3 kilometer per uur en een uur later ben ik weer 8 kilometer dichtbij Hällekis. Het is duidelijk dat er van de afstanden die ze aangeven niet veel klopt. Het blijkt volgens mijn kaarten dat ik ruim 30 kilometer moet lopen en dat zal beter kloppen. Als ik het dorp binnenloop zie ik een jonge vrouw in een tuin op een rots zitten, zij kan ge-

makkelijk bij het programma Obese mee doen. Zo'n dik persoon zie je alleen op tv, maar nu voor het eerst in het echt. Ik kan het niet maken om van deze pose een foto te maken.

Iets na half vijf kom ik aan bij het hostel annex VVV-kantoor van Hällekis. Ik krijg een grote eigen kamer aan de overkant van de receptie met wc en douche. Ik ga weer boodschappen doen bij ICA-nära. Er blijkt een feest te zijn in het dorpje voor genodigden, maar daar hoor ik niet bij.

Zaterdag 6 september

Hällekis - Lidköping 30 km

Om 09:00 uur lever ik de sleutel weer op dezelfde manier in bij de receptie. Het moet vandaag de makkelijkste dag van deze vakantie worden, iets meer dan 20 kilometer tot Lidköping. Ik volg de fietsroute van gisteren, die eigenlijk loopt tot de grootste stad in de buurt. Het is wederom mooi zonnig weer met ruim 20 graden. Ik voel dat ik wat ouder ben, ik voel me krammig, mijn rug is opstandig, misschien gaat dat weer over in de loop van de dag.

Hällekis is ietwat toeristisch ingesteld vanwege de Kinnekulle, een soort tafel-

berg die enkele honderden meters boven de omgeving uitsteekt. De route gaat tussen de kust en de tafelberg door en de weg is nagenoeg vlak. Na anderhalf uur kom ik uit in de groeve, maar daar zijn de bordjes verdwenen of zelfs omgedraaid. Ik kom langs een oude vrachtwagengarage, die geheel verlaten is, maar wel een klein Hollands tintje heeft: gespecialiseerd in DAF. Het is gewoon gokken hoe ik moet lopen.

Verschillende keren loopt het "pad" dood tegen een "muur" en moet ik weer een eind terug. Ik mopper vanwege de onduidelijkheid, maar vooral omdat mijn rug steeds meer begint tegen te sputteren. Pas na een uur vind ik de "uitgang" van de groeve en kan ik weer verder.

Die rug wordt er niet beter op, ik besluit de kleine doorgaande asfaltweg te volgen i.p.v. de fietsroute die langs de kust loopt en onverhard is. Ik kom door kleine plaatsjes met elk een eigen kerk. Het is redelijk druk, maar dat kan zijn omdat het zaterdag is met mooi weer en daarom zijn er veel motoren en cabrio's op de weg in een redelijk toeristisch gebied. Ik neem best veel pauzes om mijn rug te ontlasten, ga lekker in de wei liggen, in het zonnetje. Ik pak de fietsroute weer op in Källby, die route loopt weer via een fietspad langs een spoorlijn. Nabij Filipstad gaat het fietspad langs de weg 44 en kom ik uit op het industrieterrein van de stad. Ik volg de borden naar het centrum en om 16:00 uur zie ik een hotel. Helaas is het hotel volgeboekt en 2 andere hotels in dezelfde straat zijn ook full booked. Ik besluit dan maar naar het hostel te gaan dat een straatje verder ligt. Daar kan ik een kamer krijgen, maar ik moet hem wel delen met een man die er nu

niet is; hij is naar een kasteelconcert en komt pas tegen middernacht weer op onze kamer. Als ik een paar uur op bed gelegen heb, is mijn rugpijn gelukkig wel minder geworden.

Zondag 7 september

Lidköping - Vara 35 km

Ik heb niet zo goed geslapen, mijn kamergenoot ging vannacht verschillende keren de kamer af. Ik ben blij als het tegen zevenen is. Ik heb nu inclusief ontbijt kunnen boeken, ik kan vanaf 07:00 uur ontbijten en dat op zondag! Als ik aan het inpakken ben gromt mijn kamergenoot wat ik zo vroeg moet doen, maar ik heb nu geen last meer van hem. Om kwart voor acht verlaat ik het hostel en laat ik het grootste deel ook achter me.

Ik ga nu weer echt naar het zuiden, naar Vara. Ik dacht wat is dat voor een plaatsnaam toen ik dit stadje op de kaart zag liggen, maar Vara zal wel langer bestaan dan onze televisieomroep. Ik loop langs de rivier de Lidan de stad uit en kom in een echt landbouwgebied uit; ik zie bijna geen bomen en zeker geen bos maar wel vele windmolens. Na een uurtje kom ik langs het vliegveld van Lidköping, waar geen kind of kraai te zien is. Wat opvalt is dat er bij het vliegveld ook een modelvliegtuigveldje ligt; ik dacht dat dat met elkaar vecht, maar blijkbaar niet in Zweden.

Het is zondag, het is erg rustig op de weg. Het is drukker op het veld met boeren die het land aan het bewerken zijn dan met auto's die mij lastigvallen. Ik heb het gevoel dat ik in Groningen of in de Noordoostpolder ben i.p.v. in Zweden. Er is wel een verschil, in Zweden groeten de boeren me. Rond het middaguur komt een grote sint ber-

nardshond me achternagelopen, de boerin moet flink hard roepen om de hond te laten omdraaien terug naar de boerderij.

Het is echt lekker weer om te lopen, zonnig en 22 graden, met best veel wind. Wat wel opvalt: de wind op de grond komt uit het oosten, maar hoger in de lucht komen er wolken aandrijven vanuit het westen. Ik heb geleerd dat dat betekent dat er regen op komst is!

De windmolens zijn in ieder geval volop bezig. Het is een landschap dat ik nog niet gezien heb in Zweden. Ik kom door verschillende kleine dorpjes met soms zelfs een eigen kerkje. Die kerkjes zien er elke keer heel anders uit, soms modern en soms authentiek. Om 15:30 uur ben ik in Vara, het liep vandaag lekker

en ik heb geen last gehad van mijn rug. Ik ga op zoek naar een bed en loop naar het station van het stadje wat wel iets apart is, want het station is fel blauw en blijkbaar het pronkstuk van de stad; het is wat je mooi vindt! Ik vraag of er een hotel of een vandrarhem (hostel) in de stad is, maar niemand weet waar er iets is. Op mijn kaart staat dat er een hostel moet zijn langs de grote weg dwars door de stad, maar niemand kan dat bevestigen en van armoede loop ik in de richting waar het hostel zou moeten zijn, daar is een volkshochschule, maar geen hostel. Het is al een uur later

en nog niets, makkend ga ik terug naar het station omdat ik niet in mijn tent wil slapen, want ik weet zeker dat het weer zal omslaan. Ik ga kijken of ik een trein kan pakken naar het volgende stadje, maar ik moet een uur wachten op de volgende trein. Ik vraag aan een ouder vrouwtje of er toch niet een hotel in de buurt is. Jawel, aan de overkant van het station, 150 meter lopen! En inderdaad Hotel Grepen is gewoon open en om 5 uur heb ik een bungalow voor mezelf. Ik hoef de zondag niet primitief door te komen. Ik ga nog snel boodschappen doen bij de ICA die hier op zondag van 07:00 tot 22:00 uur open is. Ik kijk lekker tv en om 22:00 uur gaat de tv uit, maar ik voel me ineens niet lekker en moet een paar keer overgeven; ik ben blij dat ik niet ver hoeft te lopen. Ik maak me zorgen voor morgen, terwijl het morgen de laatste wandeldag is van deze vakantie. Het is jaren geleden dat ik heb moeten overgeven.

Maandag 8 september

Vara - Vårgårda 38 km

Ik heb vanaf 1 uur in de nacht redelijk kunnen slapen, maar ik ben benieuwd hoe het vandaag zal gaan. Lullig dat dit op de laatste dag gebeurt en ik weet niet wat de oorzaak is. Ik ga om 07:30 uur ontbijten in het hotel, ik kan gewoon eten, ik heb eigenlijk nergens meer last van. Ik heb wel besloten van mijn geplande route af te wijken. Ik zou "binnendoor" lopen naar mijn eindbestemming van deze keer, maar omdat ik gisterenavond niet lekker was, heb ik een route gevonden waar ik tussentijds zou kunnen stoppen bij stations en waar ik dan de trein zou kunnen pakken naar Vårgårda. Het is gisteren ook nog beginnen te regenen, wat ik al voorspeld had. Om 08:00 uur regent het nog en komt mijn regenpak voor het eerst uit de rugzak. Ik kom weer langs het station, ik maak een foto van dat merkwaardige gebouw en loop richting de E20 en steek hem over. Het is erg druk op de weg, het is een doorgaande weg en spitsuur op maandagmorgen. Na een half uur ben ik meer nat van het

regenpak vanwege het zweten dan van de regen, want het is al nagenoeg droog, maar vanwege het opspattende water van de auto's houd ik mijn regenkleding maar aan. Ik voel me gelukkig wel lekker, ik heb nergens meer last van, alleen van het verkeer. Als ik iets na tien aankom in Vedum (waar ook een stationnetje is), zie ik een ouderwetse molen en wil ik een foto maken, maar het fototoestel is vochtig van het zweten in het regenpak waardoor de foto erg wazig is. Ik besluit dan ook meteen mijn regenkleding uit te doen. Het is droog en ik ga nu weer een fietsroute volgen die zoals gewoonlijk over rustige wegen gaat. Ik loop verder in ieder geval tot Herrljunga waar ook een station is dat ik kan gebruiken als ontsnapping, indien nodig. De route is inderdaad veel rustiger, soms loop ik over een gravelweg en het laatste stuk bosgebied van 5 kilometer neem ik ook zonder problemen. Als ik in de buurt kom van Herrljunga besluit ik dat ik gewoon naar Vårgårda ga lopen, omdat ik me gewoon fit voel. Ik moet nu een stuk over weg 181 lopen, die veel drukker is, maar het zicht vooruit is redelijk en het duurt maar een uur. Na dit uur kan ik eindelijk links afdraaien, ik kom wederom op een fietsroute terecht en kan de drukte verlaten. Weer een gravelweg, maar lekker rustig en via de achterkant kom ik dicht bij de stad, de golfbaan gebruik ik weer als rustplaats. Als ik 3 kilometer voor de stad ben krijg ik een lift aangeboden om mee te rijden (de eerste keer dit jaar!). Ik wijs dat aanbod vriendelijk af; als dank begint het weer zachtjes te regenen, maar ik heb geen zin in een regenpak. Ik loop naar het station, want mijn beoogde hotel voor vanavond moet schuin tegenover het station liggen. Als ik bij het hotel kom, lijkt het gesloten, maar de eigenaar komt de deur zelf openmaken; ze zijn het restaurant aan het verbouwen maar het hotel is gewoon open. Ik krijg een luxe

kamer met heerlijke bedden. Het zit erop voor dit jaar en volgend jaar wil ik vanuit dit hotel weer verder! Ik ga iets eten in de stad en in het stationsgebouw koop ik voor morgenvroeg al het treinticket naar Göteborg en het ticket voor de flygbus naar het vliegveld. Ik bel het thuisfront dat het erop zit en dat ik morgen naar huis kom.

Dinsdag 9 september

terugreis Vårgårda - Sint Oedenrode

Na een goede nacht en het ontbijt neem ik de trein naar Göteborg. Daar vertrekt elk half uur een bus naar het vliegveld van Göteborg (Landvetter) en om 11:30 uur ben ik al ingecheckt op het vliegveld. Ik moet tot 14:00 uur wachten maar het vliegtuig vertrekt gelukkig nu wel op tijd. Op het vliegveld van Arlanda gaat voor de eerste keer mijn vliegtuig ook op tijd en om half 6 ben ik weer terug op Schiphol. De trein weer gepakt naar Brabant, in Best staat mijn thuistaxi weer netjes te wachten en ik rijd zelf terug naar huis, want dat gaat veel sneller dan met de benenwagen.

Dit voorjaar ben ik inderdaad nog terug geweest naar Zweden en heb mijn wandeling weer opgepakt in Vårgårda. Ben vandaar verder afgezakt naar het zuiden en bij Helsingborg met de ferry naar Denemarken overgestoken (5 km). Daar heb ik nog enkele dagen gewandeld tot Ringsted, en vandaar ben ik teruggevlogen naar Eindhoven.

Ik hoop dit jaar nog een keer terug te keren om van Denemarken naar Noord-Duitsland te wandelen.

Dus graag tot dan.....

*-Peter van Beljouw-
(wordt vervolgd)*

(Vervolg van pagina 11)

Wij lopen naar het Wijboschbroek, een prachtig stukje natuur dat beheerd wordt door Staatsbosbeheer. Dicht bij het kanaal wacht wagenrust 2.

Direct daarna gaan we het Wijboschbroek in. Prachtige wandelkilometers volgen: een variatie van dreven, populierenopstand, ondoordringbare stukjes waar reeën zich schuilhouden.

Uiteindelijk komen we uit bij de Schaapskooi aan de Martemanshurk. De Schaapskooi is een plaats waar niet alleen de schapen, maar ook de wandelaars zich thuis zullen voelen. Op het terrein staan een grote Vlaamse schuur (waar de schaapskudde dikwijls in verblijft), een hooiberg, een veldschuur en het schob- en bakhuisje. Het is de moeite waard om er even rond te kijken en het terras nodigt uit tot een extra pauze. Na deze leuke onderbreking volgt een laatste stukje Wijboschbroek. Via zandwegen lopen we in de richting van de oude, niet meer in gebruik zijnde spoorlijn, het zgn. Duits lijntje. We lopen langs de mooi gerestaureerde Eerdse Molen en komen dan bij de officiële horeca-rust op camping Het Goeie Leven. De camping ligt aan de rand van een bosgebied. Een paar bosweggetjes volgen. We lopen een natuurgebiedje in over een stukje privéterrein. We hebben toestemming gekregen van de eigenaar om het te gaan ontdekken en

dat is de moeite waard! Hagen en tunneltjes van wilgentenen, een paadje te midden van een waterplas, een stukje bos: je waant je bijna Robinson Crusoe. Dan komen we bij de Vlagheide. Deze voormalige vuilstortplaats is nu een markante, tientallen meters hoge heuvel. Het uitzicht is er fantastisch. Je ziet er aan alle zijden de kerktorens van dorpen in de omgeving. We lopen over

het viaduct over de A50 naar de Dommelbeemden. Hier treffen we wagenrust 3 voor alle afstanden. De 15 km is via de meanderende Beekseloop ter hoogte van het viaduct over de A50 aangesloten bij de lange afstanden. De wandelaars van de 20 km snijden het lusje via het Wijbosch af en komen rechtstreeks bij camping het Goeie Leven om vanaf dat punt met de langere afstanden naar de wagenrust te lopen.

De laatste kilometers volgen. Via kronkelweggetjes komen we weer in het Vresselse Bos. Spoedig komt de Vresselse Hut in zicht, het einde van een mooie wandeldag.

Met deze drie fantastische dagen staan de OLAT Wandeldagen op de kaart. Geniet ervan!

-Myriam van den Bergh-

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

IML-wandeltochten

Chantonay—Frankrijk

Mourne—Castlebar Ierland

Jurbarkas -Litouwen

Vaasa—Finland

Saga—Noorwegen

Beijing—Chengdu China

Korea—Japan—Taiwan

Indonesië

Nieuw-Zeeland—Australië

Madeira

Franciscus pad Assisi—Rome

Camino de Santiago de Compostela

IJsland

Thailand

DECATHLON

BEST

SPORT FOR ALL | ALL FOR SPORT

 WWW.DECATHLON.NL

KOM SNEL LANGS BIJ DECATHLON BEST. WIJ ZIJN TE VINDEN OP NCB-WEG 114, 5681 IN BEST.

Kom voor het betere schoenadvies naar het LoopCentrum!

Of u nu meedoet met de Vierdaagse of een rondje wandelt in het bos: het dragen van de functioneel juiste wandelschoen is een must. De juiste wandelschoen biedt demping, comfort en stabiliteit voor alle wandelingen.

De adviseurs van het LoopCentrum staan voor u klaar om een persoonlijke advies te geven bij de aankoop van uw wandelschoenen. Dit advies komt tot stand d.m.v. een uitgebreide loop- en voetanalyse.

Speciaal voor alle leden van OLAT heeft het LoopCentrum t/m eind mei een extra aanbieding!

Buiten de vaste klanten korting van 5% op wandelschoenen ontvangt u bij inlevering of vermelding van deze mailing een paar Hanwag sokken t.w.v. 19,95 gratis bij aankoop van een paar wandelschoenen. Deze actie is geldig t/m 31 mei en op = op!*

Voor meer informatie en openingstijden kunt u terecht op www.hetloopcentrum.nl